

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Tomàs Cantallops
U.M.

Antoni Garcias
P.S.O.E

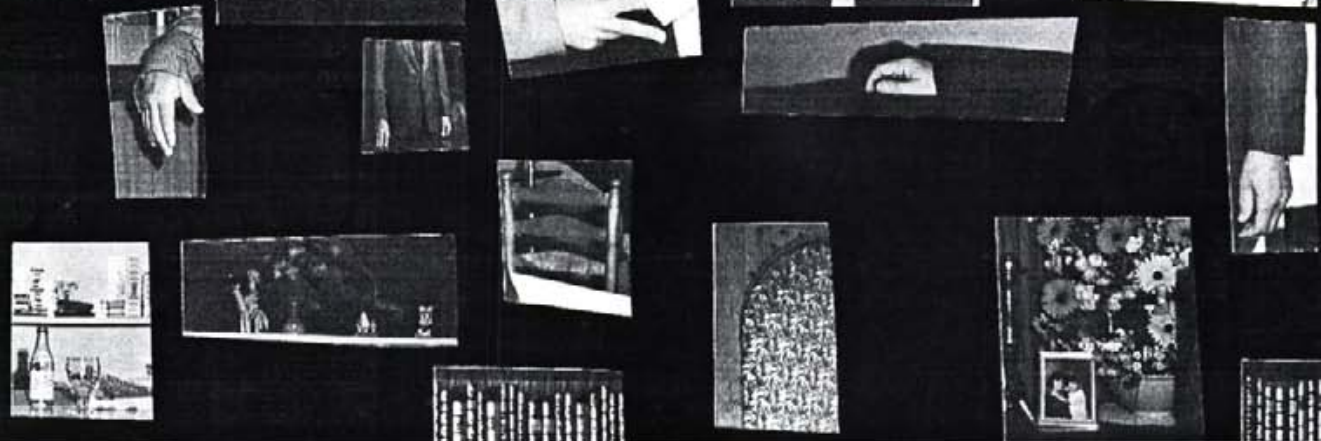
Joana Lluïsa Mascaró
P.S.M.

Miquel Mascaró
E.U. - ELS VERDS

Jeroni Matamalas
U.C.B

Joaquín Rabasco
A.S.I

Lluc Tomàs
P.P.

JA ES CONEIXEN ELS CAPS DE LLISTA

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

GORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany. S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/. Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezars
Antònia M. Bonet	Celso Calviño
Llúcia Caldés	Miquel Cardell
Francina Capellà	Joan Clar
Sebastià Cardell	Bartomeu Font
Antònia Font	Catalina Garau
Joana Font	Miquel Janer
Matties Garcias	Joan Jaume
Franc Jaume	Aina M. Llompart
Coloma Julià	Jaume Manresa
Antoni Llompart	Antoni Monserrat
Llorenç Mascaró	Joan Monserrat
Apol·lònia M. Monserrat	Guillem Oliver
Francisca Mut	Margalida Palou
Jaume Oliver	Nanda Ramon
Bartomeu Prohens	Josep Sacarès
Sebastià Rubí	Miquel Sbert
Jaume Salvà	Catalina Serra
Tomeu Sbert	Arnau Tomàs
Joan Socies	Gabriel Thomàs
Jeroni Tomàs	Bàrbara Verdera
Antoni Vadell	Francesc Verdera

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

Candidats a la batlia

Les forces polítiques d'àmbit llucmajorer ja han fet conèixer qui encapçalarà cada una de les candidatures que es presentaran als comicis municipals del 13 de juny. A hores d'ara, ja coneixem els noms dels aspirants a la batlia de l'Ajuntament de Lluçmajor: Joana Lluïsa Mascaró pel PSM, Lluç Tomàs pel PP, Antoni Garcias pel PSOE, Joaquín Rabasco per ASI, Tomàs Cantallops per UM, Miquel Mascaró per EU i Jeroni Matamalas per UCB.

Els llucmajorers i les llucmajoreres tndrem, doncs, 7 opcions polítiques per elegir qui ha d'estar al govern i qui ha d'estar a l'oposició, i fins i tot qui n'ha de quedar exclòs. Com cada quatre anys, a través de les urnes triarem democràticament aquells qui consideram els millors per regir la vida pública del municipi. I ho farem no com qui dona un xec en blanc, sinó com aquell qui firma un contracte, d'acord amb el programa de cada partit i de la trajectòria pública encarnada en cada candidat.

Davant la cita electoral que s'acosta, d'entrada cal assenyalar que l'augment demogràfic del municipi -especialment marcat en les urbanitzacions i en els disseminats de foravila- ha fet que el nombre de regidors de la Casa de la Vila passi dels 17 que teníem als 21 que s'estrenaran enguany. Està per veure quin serà el comportament electoral d'aquesta població llucmajorera de nou encuny.

Per una altra banda, és imprescindible comentar la renúncia a presentar-se a la reelecció de qui des del 1991, en nom del PP i per espai de dos mandats, ha estat el batle de Lluçmajor. Les interpretacions d'aquesta decisió de Gaspar Oliver són variades: per uns és la renúncia d'un polític "cremat" per encarnar els aires centrists i postcanyellistes que oficialment impulsa el PP; per uns altres, aquest adéu s'explica com la necessitat personal de deixar un càrrec, el de batle, que no li ha fet mai il·lusió i al qual va arribar per disciplina de partit. Per tenir totes les claus de l'afer, caldrà veure quin és el futur de Gaspar Oliver, home d'estricta obediència canyellista dins el PP.

Sigui com sigui, a l'espera de conèixer la totalitat de la llista, s'ha de dir que la renovació del PP deu ser moderada, ja que Lluç Tomàs és un home que ha fet de mà dreta d'Oliver durant els quatre anys que han governat junts. Mentrestant, el PSOE opta per la continuïtat del número 1, amb la figura d'Antoni Garcias, un veterà socialista. El PSM presenta l'única dona que encapçala candidatura en la història local, Joana Lluïsa Mascaró, que amb 4 anys d'estar al consistori ha guanyat en experiència i popularitat. ASI ofereix més d'allò que sempre té. UM presenta cares noves i amb ambició. EU intentarà, un altre cop, entrar. I, si es confirmen els pronòstics, UCB, amb un Matamalas que ha estat home de confiança de Gaspar Oliver, intentarà ser una sorpresa d'incerts resultats.

El panorama es presenta animat. És bo que hi hagi pluralitat d'opcions per elegir. Fins i tot no ens han d'espantar les discrepàncies i les divergències. Això sí, confiem que cada partit faci conèixer uns programes i uns objectius útils per a resoldre els reptes que té el municipi. I demanem-los, també, que juguin net i que pensin que els elegirem perquè representin la voluntat popular, no els interessos personals de ningú. ♦

Aprovació provisional del PGOU de Lluçmajor

Arnau Tomàs

En un plenari extraordinari celebrat el passat dilluns dia 22 de març, amb els vots en contra del PSM i del PSOE, l'Ajuntament de Lluçmajor va aprovar de manera provisional del Pla General d'Ordenació del municipi, que segons l'equip de govern, redueix vuit milions de sòl urbanitzable i més de 25.000 habitants en relació al PGOU aprovat el 1985. Joan J. Jaume, responsable d'Urbanisme va explicar que de 1734 al·legacions, 77 són de partits polítics sobre el Club Nàutic de s'Estanyol i sobre l'autopista de Llevant, assenyalant que s'han incorporat a aquest nou Pla, al·legacions, antenes parabòliques i xemeneies.

Antoni Garcias, portaveu del PSOE, va manifestar que, tot i que el Pla ha millorat en relació a l'anterior, encara hi ha molts de problemes urbanístics que no se solucionen, perquè no es lleva cap projecte expansionista, com és el cas de Regana i de Tolleric i va afegir que "no ens han recollit les nostres al·legacions, no han fet un Pla General que vagi bé a la majoria, per la qual cosa no l'assumim, perquè la voluntat de consens ha estat nul·la i, entre el que vosaltres plantejau i el que nosaltres desitjau hi ha una distància abismal".

Per la seva part, Antoni Llompart, portaveu del Partit Socialista de Mallorca va manifestar que el pla presentat és tremendament expansionista, "no han desclassificat ni un palm de la costa, és un pla fet pels polítics i no pels tècnics, hi ha 307 hectàries que podrien ser protegides, zones d'especial protecció per la Unió Europea", i va acabar amb la pregunta "què passarà quan la construcció s'aturi?".

El regidor d'ASI, Rabasco, es va decantar en favor del nou PGOU tot dient que aquest s'ha avançat a les DOT i es va referir a s'Arenal dient que "hem de créixer on podem", i sobre l'autopista de Llevant, "preferesc la destrucció de terreny a la d'una sola vida humana".

Finalment el regidor popular J. Jaume, va apuntar que "no tenim necessitat de posar banderes ecològiques, només vetllar pel bé de tots els llucmajorers". ♦

Una fundació per a la restauració del claustre de Sant Francesc

- Uns dels temes més importants aprovats per unanimitat en el plenari de caràcter ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, varen ser els estatuts de la nova Fundació per a la restauració de l'antic convent dels Franciscans. Fundació que permetrà d'obtenir tota classe d'ajuts i de facilitats per a la restauració d'aquest històric edifici, amb diverses sales per a activitats culturals incloent un museu, banda i escola de música, i altres associacions. El batle va afirmar que amb això es resoldrà el problema de la celebració de conferències i d'actes culturals a la sala de sessions de l'Ajuntament, que està pensat només per a actes amb caràcter institucional.

On no va haver-hi unanimitat, sinó el vot en contra de l'oposició, PSOE-PSM, fou sobre el tema de l'aprovació del catàleg de llocs de treball de l'Ajuntament, al·legant no tenir documentació completa per donar el vist-i-plau a aquest catàleg, al qual manca també l'informe de l'Interventor. Joana Lluïsa Mascarió va expressar el desacord amb el procediment tot explicant que el batle va dir que és un catàleg d'organització de funcionaris de carrera i que tots ells hi estan d'acord.

Un altre tema aprovat amb el vot en contra de l'oposició va ser el punt 10 sobre modificació de planter de l'Ajuntament, introduint una plaça d'un tècnic especialitzat per a l'organització d'un sistema administratiu, "un títol superior". Garcies va qualificar el nou càrrec d'innecessari, "un abús de poder, només un funcionari de la confiança del batle per posar-lo on ell vulgui", i va dubtar de la seva legalitat.

El punt 11, sobre la liquidació del pressupost de 1998, el tinent de batle d'Hisenda, Lluç Tomàs, el va qualificar d'èxitós, perquè s'ha liquidat amb 83 milions de superàvit, a més de reduir els deutes pendents i augmentar les inversions. A. Garcies, tot i que va admetre que l'endeutament és controlat i el retard en el pagament dels proveïdors s'ha solventat, va afirmar que continua un deute de 2443 milions.

I, també es va aprovar una moció del PSM, cas inusual, que rebutjava la pretesa instal·lació d'una planta de gas natural a la costa del terme de Lluçmajor. ♦

Sa Nostra i l'Ajuntament de Lluçmajor signen un conveni de col·laboració per a l'expedició de certificats de residència a la xarxa de caixers

Pere Batle, director general de "Sa Nostra" i Gaspar Oliver, batle de Lluçmajor, han signat a les dependències de l'Ajuntament, un protocol de col·laboració destinat a l'expedició de certificats de residència, mitjançant la xarxa de caixers automàtics de "Sa Nostra".

L'acord signat ofereix a les persones empadronades a Lluçmajor la possibilitat d'obtenir els certificats de residents mitjançant la xarxa de caixers automàtics de "Sa Nostra". Actualment, aquesta entitat bancària disposa de 111 caixers automàtics habilitats per dispensar certificats de resident, dels 250 que integren la xarxa d'autoservei. A hores d'ara s'està treballant per tal que tota la xarxa pugui oferir aquest servei als ciutadans. ♦

El PP i ASI refusen de defensar els usuaris del Mollet de s'Estanyol. El Govern Balear els amenaça amb multes de fins a deu milions cadascun.

Els grups municipals del PSM i el PSOE han presentat una Moció a l'Ajuntament sol·licitant al batle que defensi els usuaris del Mollet de s'Estanyol que han estat amenaçats per la Conselleria de Medi Ambient amb multes de fins a deu milions de pessetes cadascun. La Moció no ha prosperat en haver estat rebutjada pels vots de l'equip de Govern (PP i ASI) que no varen admetre ni tan sols que fos presa en consideració. La Moció, el text de la qual adjuntem, considera desorbitades les multes que proposa la Conselleria i falsos els fets que imputa als usuaris del Mollet. Tant el PSM com el PSOE consideren que aquesta amenaça de sanció constitueix una prova més de l'escalada de coaccions que el Govern balear porta a terme contra els col·lectius que s'han destacat en defensa del Mollet de s'Estanyol i contra l'ampliació del Club Nàutic.

Els sotassignants, Antoni Garcias i Coll i Antoni Llompart i Suau, portaveus dels grups municipal socialista i del PSM-Nacionalistes de Mallorca respectivament, presenten al Ple la següent

Moció d'urgència

"El Ple de l'Ajuntament de Lluçmajor ha tengut coneixement que la Conselleria de Medi Ambient, Ordenació i del Territori i Litoral ha notificat l'acord d'inici del procediment sancionador contra els usuaris del Mollet de s'Estanyol. A la vista d'aquest fet el Ple de l'Ajuntament

Constata:

1. Que la Conselleria de Medi Ambient amenaça amb la imposició de multes de fins a deu milions de pessetes als usuaris del Mollet.

2. Que la quantia d'aquestes multes és desmesurada atès l'escàs valor econòmic de les embarcacions que ocupen el Mollet, quantificable en unes poques desenes de milers de pessetes cadascuna.

3. Que la notificació conté imputacions notablement falses. Així, per exemple, s'ordena als usuaris del Mollet la restauració de la "realidad física alterada" i la reposició del "dominio público portuario a su estado anterior", quan és de tothom conegut que els actuals usuaris del Mollet en res no han alterat la seva fesomia. En canvi, sí que ho ha fet la Conselleria de Medi Ambient: amb el tancament d'unes instal·lacions que fins ara havien estat obertes.

4. Que prèviament s'havien fet imputacions falses contra els usuaris del Mollet acusant-los de no haver volgut abonar les seves quotes al Govern Balear, quan hi ha constància escrita dels intents dels membres de l'Associació d'Usuaris de fer efectives les seves anualitats. Uns intents que varen ser inútils davant l'obstinada negativa de la Conselleria a cobrar aquestes quotes.

5. Que a l'arrel d'aquestes contencions hi ha la pretensió

del Govern Balear de cedir a l'entitat Club Nàutic de s'Estanyol la concessió del domini públic del Mollet perquè s'hi dugui a terme un projecte d'ampliació de les instal·lacions del club esmentat.

6. Que l'Ajuntament, en acord del Ple celebrat dia 31 de juliol del 1995, acordà "oposar-se per tots els mitjans legals i polítics" al projecte d'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol, projecte que és l'arrel i la causa d'aquest desgraciat conflicte.

Per tot això el Ple

INSTA l'Alcaldia a sol·licitar formalment a la Conselleria de Medi Ambient la paralització del procediment sancionador iniciat contra els usuaris del Mollet de s'Estanyol i que, en qualsevol cas, exigisqui el cessament immediat dels intents de pressionar l'esmentada associació d'usuaris amb procediment coactiu i mancats de base legal, com ara unes sancions que, en opinió d'aquest Consistori, estan mancades de fonament legal i són desmesurades i contràries al sentit comú, la prudència, l'equitat i la moderació que han de presidir les actuacions de l'Administració". ♦

Gaspar Oliver no encapçalarà la llista de les municipals

A. Tomàs

Gaspar Oliver, actual batle de l'ajuntament de Lluçmajor va declarar en un sopar polític que, anualment celebra el PP: "He estat president del PP i Conseller d'Indústria. Som un home de partit, però ho he decidit: no em presentaré per batle a les properes eleccions". Després, va proposar a Lluç Tomàs com a primer de la llista i declarant que gaudeix de tot el seu suport.

Lluç Tomàs, el nou número u, va insistir en l'augment d'afiliats joves i creu que ara "sobraran vots per obtenir el nostre objectiu".

El conseller de Foment, Joan Verger, va elogiar la tasca duïta a terme pel PP a Lluçmajor durant aquests anys de govern i el president, Jaume Matas, va elogiar també la labor realitzada pel batle Oliver i qualificant-lo d'element imprescindible per al partit. ♦

Noves instal·lacions a la Banca March

El passat dia 3 de març es va inaugurar la sucursal de la Banca March de Lluçmajor, ubicada al C. Constitució 8, després d'unes reformes que s'han prolongat uns tres mesos.

La directora Lourdes Jaumes ens ha manifestat que el resultat d'aquestes reformes ha estat molt positiu, perquè s'ha aconseguit una nova imatge a to amb la resta de la xarxa d'oficines de BM. Les noves instal·lacions són ara més funcionals i còmodes, amb especial atenció al fet d'haver instal·lat un caixer automàtic a la façana, just a devora les oficines del Registre de l'Ajuntament.

A la festa d'inauguració hi va assistir el batle Sr. Gaspar Oliver i d'altres autoritats, així com un nombrós grup de llucmajorers que compartiren aquest esdeveniment. Per part de la Banca March, el Sr. Francesc Verdú (Conseller Delegat), el Sr. Matas, els Srs. Castelló Abrines i Miralles de Direcció Comercial, així com un representant de Direcció de Marketing.

Amb la finalitat de seguir celebrant aquesta festa s'han sortejat entre els clients de l'oficina dos televisors Sony 14 i el dia 5 d'abril sabrem qui són els guanyadors.

BM vol agrair la bona acollida demostrada per tothom i es compromet a prestar un bon servei. ♦

L'Ajuntament de Lluçmajor s'oposa a la construcció d'un dipòsit de gas de 50 metres d'alçada a la costa del terme

L'Ajuntament de Lluçmajor, a iniciativa del grup del PSM, ha acordat oposar-se a la construcció d'un dipòsit de descàrrega de gas a la costa del Terme. Tant GESA com el Govern Balear havien informat de la seva intenció de construir aquesta instal·lació, bé en el port de Palma, bé a uns penyals de la badia. Amb l'aprovació d'aquesta moció s'intenta evitar que el fantasma de la central de s'Estalella torni a planar sobre la costa llucmajorera. Tots els grups municipals votaren a favor de la moció, el text de la qual adjuntam.

El sotasingnant, Antoni Llompart i Suau, regidor i portaveu del grup municipal del PSM a l'Ajuntament de Lluçmajor, presenta al Ple la següent

Moció

"L'Ajuntament de Lluçmajor, davant les notícies que informen de la possible construcció d'un dipòsit de gas natural a la costa de Mallorca i, concretament, a una zona de penyasegats pròxima a Palma

Manifesta

la seva preocupació davant la possibilitat que l'elecció pogués recaure damunt la costa del nostre municipi. Consideram que una instal·lació d'aquestes característiques tendria un impacte molt negatiu. No debades la costa llucmajorera és un dels indrets de Mallorca més valorats paisatgísticament (veg. *Avanç* de les DOT), una de les àrees catalogades de més antic pel seu elevat interès ecològic (catàlegs d'ICONA i INESE) i reconeguda per les següents figures de protecció: ANEI, ZEPA, IBA i reserva marina.

Per tot això, l'Ajuntament, reunit en sessió Plenària,

Acorda

1. Manifestar la seva oposició a la instal·lació d'una planta de gas natural a la costa del nostre terme.
2. Fer vots perquè l'esmentada planta s'ubiqui a espais de menor interès paisatgístic i ecològic.
3. Traslladar aquest acord al Govern i al Parlament de les Illes Balears". ♦

TALLERES
NOGUERA

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES,
MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACESPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Lluçmajor (Mallorca)

La nostra joventut necessita un local

C. Font

- El propassat dimecres dia 24, a les 21 h. va tenir lloc a la Rectoria una reunió amb representants de joves (club Bona Ventura), Directors dels centres d'ensenyament tant públic com privat, representants de les diverses AMPAS, membres dels grups sinodals, de l'OCB, del LLAC... amb un únic tema: el d'engegar un projecte que possibiliti l'obertura d'un local per a la nostra joventut.

Un local adreçat als al.lots i al.lotes d'entre 12 i 16 anys, amb unes condicions que els permetin estar junts, fer activitats, en un espai lúdic i en un ambient distendit. Allò que varen demanar els joves assistents, en representació de la joventut llucmajorera, és no haver-se de passar totes les hores lliures al camp d'esports o pels carrers.

Després del debat es varen decidir aquestes accions:

- Formar una espècie de Patronat per tirar endavant el projecte.

- Adreçar una carta als partits polítics demanant la necessitat d'un local en condicions.

- Entregar al Consistori, un cop emplenats, el màxim de fulls possibles de signatures demanant aquest local (fulls que ja es vénen passant pel poble des de fa unes setmanes).

- Fixar una propera reunió per a dia 20 d'abril per determinar quines seran les pròximes actuacions.

L'opinió i la voluntat generalitzada dels que éren a la reunió és la d'obrir un local exempt de color i de tendències de cap casta (ni polítiques, ni religioses, ni classistes), per aconseguir un lloc de reunió semblant (salvant totes les diferències generacionals i d'interessos) de què gaudeixen actualment els nostres padrins i padrines.

La nostra joventut també té dret a un lloc de reunió. I aquest dret, el té de fa estona. ♦

I Aniversari de l'Associació "Els Padrins" de Llucmajor

S'ha celebrat el primer aniversari de l'Associació "Els Padrins" i ara ja fan història.

S'ha de remarcar que hi ha 415 afiliats des del passat 31 de desembre. Han mantingut reunions amb la Junta Directiva i s'ha resolt la part econòmica amb ajudes dels socis i de diverses institucions, com Ibas, CIM, Ajuntament, Sa Nostra, La Caixa, Banca March... Han duit a terme el gran projecte d'OCI, que s'havien imposat com Gent Gran en marxa (gimnàstica), Ball de Saló, revisions mèdiques, punt mallorquí i el famós programa d'aproximació al Regne de Mallorca. A més de les excursions dins l'illa i a la península, activitats culturals, teatre i conferències, activitats lúdiques com foguerons, la celebració del "Dijous Llader", Darrers Dies, Darrera Fira, les Verges, Santa Catalina i d'altres. Activitats socials amb l'Ajuntament, visita als malalts i als necessitats... I la famosa recollida de més de cinc-centes llunes per als nins saharisans, sense oblidar el dolor pels socis que ja han passat a una altra vi-

da.

S'ha de fer notar que el passat 6 de febrer, al dinar del Primer aniversari, hi foren presents destacats membres del Govern Balear, Ajuntament i de les entitats bancàries que han donat suport a aquesta associació i que han permès un ràpid desenvolupament i un bon porvenir que els permetrà de desenvolupar, millor, els programes i els acords aprovats a l'Assemblea general del passat 27 de febrer i a la incorporació de nous companys i companyes a la Junta Directiva. ♦

Dos negocis nous a Llucmajor

La Cristalleria "Ca n'Alegria" ha obert un nou local. Aquest es troba al carrer d'es Born, 28-30, al costat del magatzem de vidres i taller. A partir d'ara, els encàrrecs relacionats amb la cristalleria es faran en aquest nou local, regentat per na Margalida Escalas i en Mateu Obrador.

"Antiquitats Es convent" acaba d'inaugurar-se, al carrer Campos, 1. El propietari, Xavier Clar, ha explicat a aquesta revista que aquest local està destinat a la compra-venda de qualsevol objecte antic, però sobretot mobles, joies i objectes de regal. ♦

Col·lecció Primavera i Estiu '99

Gran assortit de roba, xandalls i esportives

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

EL 1999 EN FEIM 50

C. Julià

Com cada any, i amb la desinteressada i excel·lent organització d'en Tomeu Taberner i na Margalida Morlà, celebrarem el dinar de quintos/es nascuts/es l'any 1949. Enguany anirem al Molí d'En Pau, a Sineu, i mentre dinàvem varem parlar de tot i de res, d'èpoques passades i de picardies compartides. Després una monumental tortada exhibia el número 50 i ens feia patent que arribam a les portes del 2000 amb mig segle d'existència. ♦

Incendi a l'escola de Badia Gran

El passat 11 de març un incendi, provocat previsiblement per un curtcircuit, calcinà una de les aules prefabricades del Col·legi Públic Badies.

El foc es declarà quan els 42 escolars de 4 i 5 anys que ocupaven l'aula sinistrada realitzaven activitats en el pati. L'aula va quedar totalment destruïda en poc temps i l'alarma es propagà per tot el centre, per això els alumnes anaren sortint ordenadament.

El centre d'emergències 112, la Guàrdia Civil, els Bombers i la Policia Local muntaren un ampli dispositiu d'auxili, però cap dels estudiants o professors no va resultar amb cremades o intoxicat pel fum.

El Col·legi Públic Badies, amb uns 200 alumnes i 20 professors/es està situat devora el futur centre en construcció. Per solucionar momentàniament aquesta circumstància s'havien instal·lat quatre grans aules prefabricades i des de fa quatre anys les classes s'imparteixen allà. ♦

Foto: Sebastià Amengual

El Cap-Roig va de sardines

Un moment de la torrada de sardines a Plaça de Lluçmajor

T.S.

Es club de pesca es "Cap-Roig" va celebrar una sardinada, és a dir, es reuniren al seu local social "Bar Sport" socis i simpatitzants i soparen de sardines torrades, i altres saborosos ingredients.

La "torrada" es va fer dins el carrer (preservant degudament l'asfaltat), foc i fum, i d'amistat, molta. Al final, breus parlaments del president Matildo Reda i del batle Gaspar Oliver. ♦

Set candidats lluitaran per la batlia

Lluç Tomàs (PP), Antoni Garcias (PSOE), Joana Lluïsa Mascaró (PSM), Joaquín Rabasco (ASI), Tomàs Cantallops (UM), Miquel Mascaró (EU) i Jeroni Matamalas (UCB)

Durant les darreres setmanes, s'ha produït un continuat degoteig d'informacions que han confirmat els candidats que encapçalaran les diferents candidatures de les eleccions municipals del 13 de juny que ve. En el moment de tancar l'edició tenim notícia confirmada de la presentació de 7 candidatures per a la batlia de Lluçmajor. En algun cas, com el del PSOE, fins i tot ja s'ha fet pública la llista completa del partit, tot i que la Unió de Centre Balear, un partit de nou encuny encara no està en condicions de confirmar definitivament la presentació de la candidatura.

Com ja s'ha comentat amplament pel poble, Gaspar Oliver ha renunciat a tornar a encapçalat la llista del PP, després d'haver estat batle entre els anys 1991 i 1999, però mai amb majoria absoluta. El substituirà Lluç Tomàs, president de la junta local del PP i tinent de batle amb Oliver durant aquests 8 anys. Aquesta novetat, anunciada en un sopar del PP fet a les coves de Galdent, pot permetre el retorn d'Oliver a la política autonòmica, tant per cercar-se una sortida professional com per exercir de fidel cancellista enfront de les vel·leïtats renovadores de Jaume Mates.

Per la seva banda, el PSIB-PSOE repetirà número 1 del cartell electoral amb Antoni Garcias, el senador llucmajorer que aquests darrers quatre anys també ha estat regidor socialista en els banes de l'oposició. El seguiran en la llista el mestre de s'Arenal Gori Estarelles, que també repeteix en la candidatura, i la metgessa Sara Codina, com a número tres, una de les novetats més destacades de l'opció socialista.

Els nacionalistes del PSM ja fa setmanes que anunciaren que presentaran una llista encapçalada per una dona: Joana Lluïsa Mascaró, que ha estat regidora durant el mandat que ara finalitza. És la primera dona que va al capdavant d'una candidatura al llarg de la història política de Lluçmajor. La seguiran Gabriel Pons i Maties Garcias, que ja va ser regidor entre 1987 i 1991. Per s'Arenal, hi haurà Fina Pérez i Joan Ferré, destacat organitzador de festes i actes culturals. També hi serà, però en posició

Al moment de tancar l'edició només el PSM ha presentat oficialment els caps de llista de la seva candidatura.

menys destacada, Antoni Llompart, número 1 de la candidatura l'any 1995. Ara el PSM té dos regidors, després d'haver superat el parèntesi de quatre anys sense representació.

L'ASI de Joaquín Rabasco continuarà presentant, com fa sempre, el seu líder i president. Rabasco ha governat amb el PP i ara és tinent de batle i màxim representant de l'Ajuntament a s'Arenal. ASI, però, ha anat a la baixa en els darrers comicis, després dels espectaculars resultats obtinguts en eleccions anteriors en els quals va obtenir tres escons. Ara només en té un, i l'haurà de revalidar si no vol quedar fora de la institució municipal.

Els partits que durant el mandat 1995-97 no han tengut representació municipal a Lluçmajor són Unió Mollorquina, Esquerra Unida i Unió de Centre Balear. Tots tres es presentaran als comicis locals al municipi de Lluçmajor. Així, Tomàs Cantallops serà el número 1 del partit que presideix Maria Antònia Munar, Unió Mollorquina, que aspira a entrar amb força en el panorama polític local, on anys enera ja havia tengut una representació destacada però que els pactes amb el PP desbarataren.

Segons sembla a darrera hora, Esquerra Unida optarà per presentar el

seu cap visible d'aquests anys, Miquel Mascaró, un home que s'ha implicat activament en moviments reivindicatius com la Coordinadora antiautopista. Els seguidors d'Anguita i Grosske aspiren a entrar, per primer cop, a l'Ajuntament. Per això EU ha fet alguns fixatges nous (algun de procedència familiar sorprenent), que poden reforçar la seva llista.

Finalment, encara està per confirmar la presentació de la candidatura sorpresa d'aquestes eleccions: Unió de Centre Balear, un partit de nova fornada que lidera en l'àmbit balear Jeroni Matamalas, el qual podria ser també el número 1 d'aquesta llista si es presenta a Lluçmajor. Jeroni Matamalas és un personatge de trajectòria política un tant peculiar, ja que des de la seva militància durant els anys 80 en el Partit Comunista Obrero Espanyol de l'històric general republicà Enrique Lister havia passat pel CDS i, més recentment, pel PP. Durant aquests darrers anys ha fet feines de confiança per al Govern Balear (el pla d'emergències de Lluçmajor) i per a l'Ajuntament (ha estat cap de personal nomenat a dit per Gaspar Oliver). Ara ha iniciat l'aventura política de fundar UCB amb intenció de presentar candidatures municipals i autonòmiques. ♦

S'Arenal

Visita oficial del president del Govern Balear

Tomeu Sbert

Per primera vegada en la història, un president de la Comunitat Autònoma Balear ha fet visita oficial d'una diada completa a la zona turística de s'Arenal (Llucmajor), ampliada a les urbanitzacions de Badia Blava, Badia Gran, Cala Blava i zona costanera. Al mes de maig, Jaume Matas farà una idèntica visita a la part arenalera de Palma i altres nuclis veïns.

S'Arenal, que encara devers els anys seixanta era anomenat llogaret, avui és una ampla àrea metropolitana que propicia, en part, un alt nivell de benestars socials a les illes. L'arribada impareable del turisme, amb tots els seus defectes, va fer canviar la pell i les estructures a una zona bellíssima, però bastant estèril pel que fa a productivitat econòmica.

El desmesurat creixement va afavorir la vinguda de gent de molts d'indrets de la península i de la mateixa Mallorca, la qual cosa esdevé una important font de vots a l'hora de les eleccions.

En la visita oficial de Matas, l'acompanyaven el batle Gaspar Oliver, la majoria de regidors, algun conseller i d'altres personalitats i visitaren el col·legi, la biblioteca municipal, algunes zones comercials, les diverses obres com les del centre sanitari i les del futur institut, el Club nàutic, escoles, associacions de persones majors, el PAC de Badia Blava, la parròquia de la Lactància, entre altres.

El president del Govern Balear saludant a un grup de veïns de s'Arenal

Moguda segregacionista

A Ca'n Pastilla i liderada per Antoni Mayol Mas, va néixer recentment una associació: "Units per al Benestar". La seva primera actuació és manifestar públicament el desig de segregarse de Palma. Immediatament, un grup d'arenalers d'aquesta zona s'han unit a aquesta reivindicació i hi ha gent que l'acceptaria pensant a millorar les seves vides, a pagar menys impostos i a tenir millors serveis. Aquesta zona comprèn també Les Meravelles, son Sunyer, la Ribera, ses Cadenes, Bellavista de Palma i això s'anomenaria, Ciutat Platja de Palma, segons informa el grup iniciador d'aquesta possible separació.

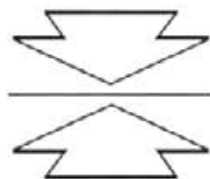
A la recollida de les primeres signatures i després d'haver realitzat algunes reunions, sembla que s'uneixen al projecte alguns veïns de s'Arenal de Llucmajor. Hi ha opinions per a tots els gusts, uns s'ho prenen de manera de-

10

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS

de 17'30 a 20 hs.

C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA

Tel. 66 22 82 - 28 94 58

senfadada, d'altres ben seriosament, la resta com una provocació innecessària però tothom pot opinar així com troba.

El que és més positiu és que fa pensar els polítics i es tradueix en més atencions i millors serveis.

El personatge de l'any

Des del mes de gener d'enguany es va cercant el "personatge de l'any" i els finalistes, mitjançant una votació popular. Des de començaments d'abril van encapçalant la llista Pep Oliver, Onofre Llinàs, Rafel Dorado, Guillem Boscana, Guillem Salvà, Pilar Güell, Sor Catalina Bosch i Miquel Contestí.

Ja sabeu que no poden ser votades les persones guanyadores en anteriors edicions i que són Antoni Ferrer, Sor Sebastiana Gelabert, Antoni Galmés, Pere Canals, Bartomeu Riera, Gabriel Ramon, Bartomeu Sbert Nicolau i P. Jordi Perelló. Tampoc Jaume Alzamora i Bartomeu Sbert Barceló, director i director adjunt de la revista, respectivament. La votació, fins l'1 de juliol i l'entrega de premis i de diplomes als finalistes, per Sant Cristòfol.

Notícies breus

- Lluïts i nombrosos han estat, un any més, els actes religiosos de Setmana Santa a la nostra parròquia, amb el pregó del Pare Jordi Llompard.

- L'associació d'Hotelers S'Arenal-Platja de Palma-Ca'n Pastilla prepara l'assemblea general d'aquí a un mes.

Es redacta un llibre que resumeix les activitats més rellevants dels dos darrers anys.

- La UD Arenal de futbol ja és completament lliure de deutes bancaris retenguts a causa d'incompliments de juntes directives des de fa una sèrie d'anys. El Banc d'es Crèdit va acordar una sèrie de punts i així és segur que cobrarà.

- El XXX Trofeu Princesa Sofia de vela enguany ha batut el rècord de participació i el Club Nàutic de s'Arenal ha estat l'escenari de les regates de Finn, Tornado, Laser i 49r.

- Pel que fa a les properes eleccions municipals no hi ha novetats. Es parlava de la constitució d'un nou partit polític. Aquesta revista ha demanat novetats i per enguany no s'ha confirmat res de nou. Sembla que ho han deixat anar.

- Ens congratulam dels triomfs artístics de la pintora Maria A. Noguer i recordam que la seva primera exposició individual fou a les Fires i Festes de s'Arenal, el 1971.

- Els dies 9 i 10 d'aquest mes d'abril, al vespre, respectius recitals poètics, amb entrega de premis als guanyadors del III Concurs de Poesia. El jurat qualificador és format per M. Monserrat, G. Janer Manila, M. Sbert, R. Avila i Isabel Mut.

- I el diumenge dia 11, festa de pancaritat a l'entorn del Pont de ses Set Boques.

- El "Cor Marina" dirigit per Jaume Oliver, estrenarà uns "Goigs a la Mare de Déu de la Lactància" amb la música del P. Jordi Perelló i lletra d'aquest informador. ♦

SERIE 200

SERIE 400

SERIE 600

3 AÑOS

GARANTIA Y MANTENIMIENTO

VISITENOS

LE INFORMAREMOS

ILLA MOTORS, S.L.

Avda. Ramon de Sant Martí, 2 - Tel.: 971 66 01 46
LLUCMAJOR

El jutjat estrena noves dependències

El president del TSJ, la delegada del Govern i el batlle presidiren la inauguració

Francesc Verdera

El president del Tribunal Superior de Justícia de Balears, Àngel Reigosa, va aprofitar l'acte d'inauguració de les noves dependències judicials de Lluçmajor per denunciar "l'estat tercemundista" en què es troben nombrosos jutjats de pau de la Part Forana.

Reigosa va mostrar la seva satisfacció per la millora que representava el trasllat de les dependències judicials llucmajoreres i va qualificar els jutjats de pau de "cèdula primordial per al funcionament de la Justícia".

El president del TSJ també va destacar la labor "conciliadora" com a principal funció dels titulars de jutjats de pau.

El batlle de Lluçmajor, Gaspar Oliver, va assenyalar que s'havia iniciat el camí cap a la consecució d'una de les més velles aspiracions de l'Ajuntament i de la ciutat: la recuperació del claustre del convent de Sant Bonaventura. En aquest sentit, Gaspar Oliver va anunciar, en presència de la delegada del Govern, Catalina Cirer, la propera inauguració d'un nou quarter per a la Guàrdia Civil. L'institut armat deixarà les dependències conventuals i passarà a ocupar l'edifici que va ocupar la Creu

Les dependències disposen d'una sala per a judicis de faltes

Roja. Aiximateix va manifestar que l'objectiu de l'Ajuntament passava per l'adquisició d'un edifici destinat a albergar dependències municipals i també, i d'una manera definitiva, el jutjat de pau.

La delegada del Govern, Catalina Cirer, va agrair la col·laboració del consistori llucmajorer i el jutge de pau, Mateu Monserrat, va mostrar la

seva satisfacció per haver posat punt final a la provisionalitat de 130 anys d'estada al Convent. M. Monserrat va assenyalar la notable activitat que genera el jutjat i va afirmar que el 1998, 4.560 documents tengueren entrada, se'n generaren 1920 i una mitjana de trenta persones cada dia vénen a les dependències judicials.

Les remodelades oficines de l'antiga fàbrica de calçat Ca'n Mulet, suposen una important millora en les condicions de treball dels funcionaris. Ara disposen d'un local de 170 metres quadrats que inclou una sala d'audiències destinada a celebrar matrimonis i també de judicis de faltes, segons estableix la darrera reforma del Codi civil.

A més del jutge de pau, el personal del ministeri de Justícia del jutjat de Lluçmajor és format per un secretari, Miquel Clar, un oficial, un auxiliar administratiu i un agent judicial. La mudança els permetrà, a partir d'ara, una major comoditat per desenvolupar la seva feina, perquè disposen de despatxos individuals, cosa que no succeïa en les obsoletes dependències del claustre del convent de Sant Bonaventura, que va ser casa seva durant cent trenta anys. ♦

Les autoritats inauguren les dependències

Música amb els "Sonadors de Lluçmajor"

Maria del Mar Vanrell

- El passat divendres, dia 26 de març, l'Obra Cultural Balear, juntament amb el grup "Espirafoc", organitzaren una vetllada de música tradicional al cafè Colon amb els "Sonadors de Lluçmajor".

"Sonadors de Lluçmajor" es defineixen ells mateixos com un conjunt d'afecionats a la música. Un grup d'afecionats que s'ajuntaren, en un principi, per acompanyar formacions de ball, però prest s'adonaren que la seva afecció anava més lluny, i es disposaren a emprendre una tasca de recerca per treure a llum tot allò que els identificava amb la seva manera de ser.

Com a oient i espectadora, el mirall del cafè Colon em suggeria "l'ahir" dels "Sonadors de Lluçmajor", quan anaren a Ràdio Inca devers l'any 87 per ser entrevistats; allà mateix sorgí el nom del grup, quasi de forma improvisada. I quan per primera vegada a Lluçmajor, actuaren a la capella dels Sagrats Cors, l'octubre del mateix any, amb els mateixos components d'avui. El moviment de les mans del mestre, contestat per la mirada atenta dels músics, em situava a l'altra banda del mirall. Em situava davant d'uns músics que no eren tan "joves" com els "d'ahir"; aquest canvi es traduïa amb més seguretat portada per l'experiència.

Escoltava les peces, i en totes, es deixava entreveure la petjada del mestre Miquel Janer. Amb un gran bagatge musical al darrera, ell ha estat qui ha realitzat els "Sonadors" i la tasca d'harmonització, la revisió i arranjaments de les peces i melodies populars, així com també la composició de la majoria de les peces i melodies que toca el grup.

Que el ressorgiment del grup, sigui definitiu! ♦

750 anys de la parròquia

Damià Roig
Fotos: C. Julià

Dia 11 de març, el Sr. Gabriel Pons presenta el conferenciant, tot situant el perquè de la butlla del Papa i la dimensió de Lluçmajor en aquell moment de la història.

A continuació el Sr. Antoni Mas, llicenciat en Història per la UIB va dir la seva conferència "Mallorca al s.XIII".

No podem fer un seguiment detallat de tots els aspectes de la seva interessant exposició en la qual va desplegar tota una sèrie de dades per facilitar la comprensió de la realitat de la societat mallorquina explicant els antecedents i les motivacions de la conquesta de Mallorca.

Voldríem, no obstant, ressenyar, alguns trets distintius que entenem poden ser-nos profitosos no sols per comprendre, sinó -també- per orientar la nostra realitat social i política actuals.

Primer: la conquesta de Mallorca representa un trencament total amb la realitat d'abans. A partir d'ara la cultura, la llengua, l'organització social, econòmica i política seran totalment diferents i per sempre. Representa la incorporació de Mallorca al que en deim el món occidental, a Europa. Això és quelcom definitiu.

Pràcticament hi ha una repoblació total amb els nou vinguts. Nosal-

Biel Pons i Antoni Mas, autor de la conferència "Mallorca s.XIII"

tres, per tant, som els hereus dels conqueridors i repobladors. El conferenciant ho avala amb diversos arguments.

Segon: la importància de la butlla pontifícia per a la organització territorial -fins avui- de Mallorca.

En aquest aspecte indica que quan es crea una parròquia es té necessitat d'un temple. Cadascú sap quin és el seu temple al qual acudeix per a les celebracions determinants per a la seva vida: naixement, casa-

ment i defunció. Llavors al s.XIV, per a fixar l'extensió dels termes municipals, es prendran com a model les demarcacions parroquials. El Municipi queda delimitat per la Parròquia.

Tercer: la conquesta representa la creació d'un Regne nou, independent. Passam a tenir un ordenament propi i distint. Resalta la importància de la "Carta de les franqueses" atorgada per Jaume I. És veritat -indica- que hi ha una mancança considerable: l'absència de Corts. Però, diu, que és indubtable que Jaume I inaugura un Regne distint i diferenciat de tots els altres.

I això perdurarà, fins i tot, quan es perd la monarquia pròpia de Mallorca, ja que les lluites entre els monarques són més bé d'ordre patrimonial, en conseqüència, l'ordre institucional i polític persisteix fins el 1714 amb l'arribada del borbó Felip V.

De les qüestions que es tractaren en el col·loqui que s'inicià després destacaríem la que es referí a si del fet d'haver estat un Regne independent des de la conquesta fins al 1714 podria derivar-se la consideració de ser "comunitat històrica".

Es tractava de proposar la conveniència de repensar la situació de les comunitats històriques, d'una nova proposta d'articulació -no d'enfron-

14

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

El Dr. Bartomeu Font Obrador, autor de la conferència "Llucmajor al segle XIII"

tament, dominació o exclusió- d'espais nacionals i espais estatals dins el món europeu.

Ja que entenem que és molt distint, i pot tenir importants conseqüències, considerar-se -o no- els hereus d'un projecte cívic i polític definit.

Llucmajor al segle XIII

Continuant la celebració dels 750 anys de la Parròquia, el 25 de març dictà una conferència sobre el Llucmajor al s.XIII el Dr. Bartomeu Font i Obrador, fill de la ciutat de Llucmajor.

Fou presentat pel Sr. Mateu Monserrat, Juge de Pau, que partint d'un evocador proverbi oriental, sobre la reconstitució de la rosa, simbolitzà la grandiosa tasca de recuperació històrica del conferenciant, esmentant entre moltes d'altres realitza-

cions i reconeixements l'obra magna de la història del nostre poble: 7 volums i 4.800 pàgines.

Comença, el conferenciant, destacant la figura del rei Jaume I, com el pare de la nostra pàtria, per a la qual cosa, desplega des de les característiques de la seva persona tan des del pla individual i cultural, com la seva dimensió social, política i cívica. Indica i justifica que ens va donar lleis sàvies, basades en la justícia, l'equitat i seny, avançades al seu temps i distintes de les que regien a Barcelona.

És impossible fer un seguiment de totes les dimensions de la seva exposició que abarquen des de la romanització, com la d'influència àrab, fins els aspectes de la llengua, ja dels mallorquins d'abans de la conquesta i la seva ascendència. Explica la relació amb els càtars fent una relació de llinatges localitzats al nostre po-

ble.

Realeca que ja en aquells temps la Parròquia havia de plantejar-se la realitat d'una societat mallorquina pluricultural i l'oportunitat de retrobar el fil contextualitzador per assumir els reptes que avui representa per a les comunitats, la multiculturalitat actual caracteritzada per la diversitat i la pluralitat.

Ens recorda el repartiment de l'illa i les seves conseqüències. Explica el projecte inicial de crear dos nuclis de població en el nostre terme: Llucmajor i Capocorb, i com aquest últim restà fallit, però com encara n'era present al s.XVII.

Desplega davant l'auditori la fundació de la Villa Real de Llucmajor i les seves fases i fets puntuals i concrets del seu desenvolupament.

Desenrotlla els esdeveniments de la Corona Mallorquina, en especial la figura de Jaume II, com el "pare de la nostra ciutat" i la seva obra de govern.

En acabar i va demanar als assistents si tenien alguna pregunta, i és quan es va demostrar el que havia dit a l'inici el presentador "que el Sr. Font és i exerceix de llucmajorer", és llavors quan vàrem trobar el veí, l'amie, el company trobadís i acollidor, que al marge de la seva exposició, anava desgranant anècdotes, fets, novetats, controvèrsies de la investigació històrica... que ens ajudava a descobrir la vitalitat, el significat i el coratge per a ser continuadors i actualitzadors de les qualitats dels que ens precediren del nostre poble... ens deia: és la saba, l'esperit, és la energia, la creativitat heretades i recreades... fent memòria de R. Llull..., tot això es el que el Sr. Font i Obrador deixà caure com un llegat fecund. ♦

15

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Quatre mots

Joan Reus, pastisser

Catalina Font
Foto: C. Julià

On has participat, en nom del forn "Ca'n Bagur"?

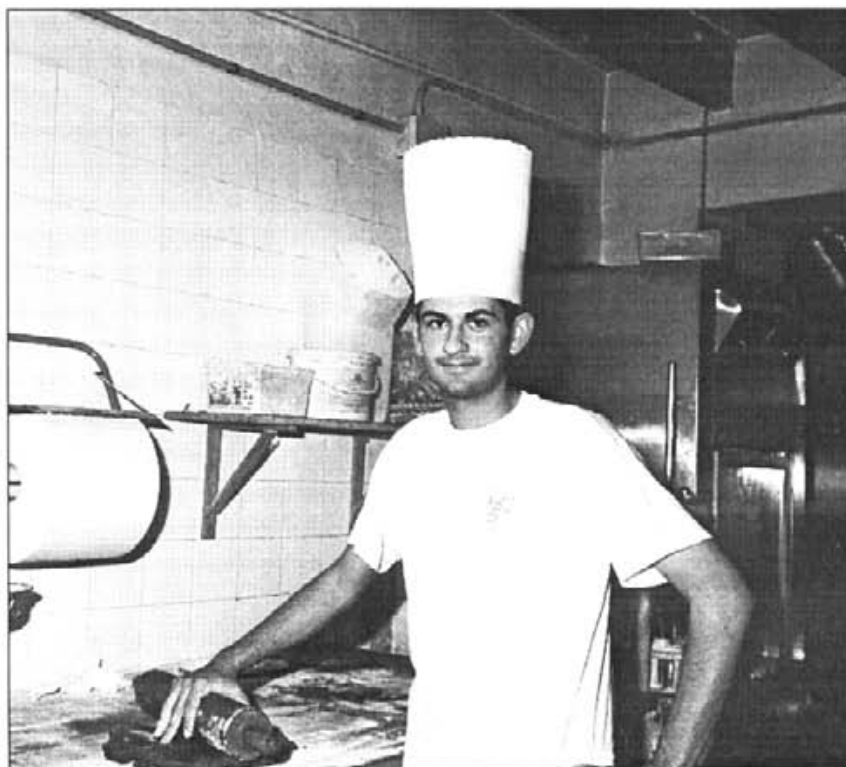
- A Porto Portals, de pastisseria i de rebosteria el passat mes de gener. Un pot presentar el que vulgui, tot és voluntari, el nombre de postres, el tamany, tot. Jo vaig presentar una taula de xocolata, com si fos de ferro forjat i a damunt una mousse de xocolata blanca imitant el marbre i a sobre un "canatxé" brillant, que és un bany semblant al de la tortada "Sacher".

Quina classificació vares aconseguir?

Vaig fer tercer, d'un total de quinze participants en qualitat de professionals. Però de lliures, n'hi havia una vintena. Aquest era el meu primer concurs i ja feia temps que tenia la idea de presentar una taula de marbre però dins una safata. Vaig considerar que així, en forma de taula, seria més original i m'hi vaig atrevir.

Vares veure obres molt originals al concurs?

El nivell de participació es podria qualificar de corrent. Tampoc no hi havia res de l'altre món. El que va fer segon, apart de la tortada va presentar un ou de Pasqua dins una vitrina. Val a dir que només eren premiats en doblers o en guardó el primer i el segon però crec que haver assolit un tercer

premi és prou interessant. Per Pasqua hem pensat de fer una "torre de Pisa de xocolata; ara veuré, si tenim temps i si la feim s'exposarà al forn de Ca'n Lluç.

On has après de fer rebosteria fina?

A Ca'n Pomar, a Campos. Som campaner i des dels vuit anys hi ana-

va els vespres a pintar els croissants. Amb el temps m'agradaria posar una pastisseria pel meu compte però costa molt, m'agradaria muntar un local així a un bon lloc i de luxe i per això em prepar per anar a totes les mostres que puc, tot i que la majoria es realitzen a Barcelona ja que aquí hi ha poques pastisseries especialitzades. ♦

16

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/ Joanís Moserrol, 6 - S
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Les DOT: Una estafa a l'opinió pública

Permetran triplicar la població de Balears i que es facin totes les urbanitzacions previstes fins ara

PSM-Llucmajor

La gran manifestació del passat dia 12 de novembre va deixar molt clara la sensació d'ofec que pateix molta de gent que viu a Mallorca. La consciència d'haver traspassat el límit en què el creixement dels beneficis d'uns pocs és compatible amb el benestar, el futur i la qualitat de vida de la majoria va fer-se evident.

La tensió venia acumulant-se de mesos enrere, des que el Pacte de Progrés, que governa el Consell Insular de Mallorca, havia llançat una moratòria que hauria permès aturar setanta-set urbanitzacions, així com un Pla per Mallorca que va ser molt ben rebut per amples sectors socials (empresarials, sindicals, científics, ecologistes) i que ha estat premiat a nivell estatal.

El PP, descol·locat en el Govern Balear, no ho podia consentir, i va decidir embolicar-se amb la bandera verda amb una mà, mentre amb l'altra intentava deixar sense efecte la moratòria del CIM. Aleshores, amb presses i gran aparell publicitari, va dur al Parlament unes Directrius d'Ordenació del Territori, aparentment proteccionistes però que en realitat tenen poc a veure amb el document que havia estat exposat al públic. La sostenibilitat del creixement ha deixat de ser un concepte per es- ser un eslògan buit de contingut. Les

DOT, en realitat, permetran que tot segueixi com fins ara, però de manera molt més dissimulada. Vegem-ho.

Facem comptes

Actualment, segons el Govern, el sostre de població de les Balears és de 4.100.000 habitants (quatre milions cent mil). El Govern afirma que el sostre de població amb les DOT serà rebaixat fins a 1.689.000 (un milió siscents vuitanta-nou mil). Això darrer és completament fals. Vegem-ho.

El Govern afirma que amb les DOT es produirà la desclassificació immediata de 1.500 Ha. de sòl urbanitzable. La mitjana d'habitants per Ha. en el sòl urbanitzable existent a les Balears és de 60. Això suposa, tan sols, 90.000 habitants (noranta mil). Per tant, amb una simple operació aritmètica (4.100.000 - 90.000 = 4.010.000) comprovam que el sostre queda en quatre milions deu mil habitants. Dos milions tres-cents vint-i-un mil (2.321.000) per sobre del que afirma el Govern.

Els Plans Territorials Parcial

El Govern ha afirmat que, en el moment d'aprovar-se els Plans Territorials Parcial (un instrument que desenvoluparà les Dot a cada illa) es

produirà una altra desclassificació de 2.800 Ha. de sòl urbanitzable. Això equivaldria a 170.000 habitants. Per tant, si ens creim les afirmacions del Govern (i no ens les creim), resulta el següent sostre:

$$4.100.000 - 90.000 - 170.000 = 3.840.000 \text{ habitants.}$$

És a dir, dos milions cent quaranta-dos mil (2.142.000) habitants més del sostre poblacional que el Govern ven a les rodes de premsa (1.698.000 hab.).

Però la realitat és que aquest càlcul de tres milions vuit-cents quaranta mil habitants resulta d'allò més optimista si miram en què consistiran realment les famoses desclassificacions.

Més ocultacions sobre foravila.

Els càlculs del Govern no inclouen els habitants possibles en sòl rústic. Si sumam, als habitatges que és possible construir al sòl rústic protegit per la LEN, un màxim d'un habitatge unifamiliar aïllat cada dues quarterades resulten un total de 510.000 persones (cinc-cents deu mil). Si així fos, el sostre de població resultant després de les DOT seria de

$$3.840.000 \text{ hab} + 510.000 \text{ hab.} = 4.350.000 \text{ habitants.}$$

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

Cal recordar que l'actual població de dret de Balears no supera els vuit-cents mil habitants (760.379 habitants al padró del 1996). La capacitat de població actual és, segons el Govern, d'un milió i mig de persones (1.485.000). **Les DOT, afirmam, permeten triplicar la població de Balears!**

Créixer un deu per cent? Sobre què?

El Govern, que ja ha reconegut que la desclassificació prevista només afectaria "prop de 300 mil habitants" (260.000 en el millor dels casos, recordam). Pretén impugnar les dades que abans hem exposat i que demostren que el sostre de població de les DOT superarà els quatre milions d'habitants.

Diu el Govern que les directrius impedeixen un creixement superior al 10% en els propers deu anys i que això marca un sostre d'un milió sis-centes vuitanta-nou mil persones (1.689.000 Hab.).

La realitat és que, segons l'article 33 de les DOT, els Plans Territorials Parcials marcaran unes limitacions al creixement de sòls urbanitzables igual al deu per cent del sòl urbà actual + el sòl urbanitzable amb Pla Parcial aprovat inicialment.

A l'hora de computar la superfície que pot créixer no es tendran en compte els "grans equipaments". Això vol dir que les superfícies destinades a camps de polo, de golf, pistes de carreres o pseudo-universitats privades no comptaran!

I tinguem present que el Govern ha reconegut que no sap, a hores d'ara, quin serà el nombre d'Ha. sobre les quals es podrà aplicar el deu per cent de creixement. Comptem amb què la població susceptible de creixement es calcularà en base a 100 hab/Ha (la mitjana actual a Mallorca és de 60 Hab/Ha. en sòl urbanitzable. **Per tant, els urbanitzables nous que permetran les DOT... ningú no sap quants seran però sí que seran més densos que els actuals.**

Aquesta manera de fer les coses engendra un efecte pervers: les DOT satanitzen una figura, la del sòl urbanitzable, que permet socialitzar les plusvàlues immobiliàries i en canvi obren la porta a les arbitràries i gratuïtes ampliacions de sòl urbà que

deixen la conducció del creixement urbanístic exclusivament en mans d'acords entre batles, promotors i propietaris, eliminant els controls democràtics de l'urbanisme que l'actual marc legal permetia.

Amb les DOT, aquestes ampliacions de sòl urbà no tendran cap limitació. De fet deroguen una limitació d'aquesta mena de creixements: l'existència a la Disposició Addicional cinquena de la Llei del Sòl Rústic (1997). Per tant, el creixement urbanístic, amb les DOT, tindrà menys controls, donarà menys beneficis socials i privatitzarà molt més les plusvàlues de les operacions urbanístiques.

L'exemple de Lluçmajor

No és creïble que el PP limita a un deu per cent el creixement quan el Pla General de Lluçmajor que està tramitant permet un creixement del 75%. Set vegades i mitja per sobre del que marquen les DOT. Quin és l'autèntic discurs del PP? El que s'anuncia per televisió (protegir i limitar el creixement) o el que realment practica a Lluçmajor: desprotegir (Puig de Ros, Tollerie) i créixer sense límits (Regana, Son Reïnés, Son Verí...)?

Allò que no desclassifiquen

Les DOT, contràriament al que s'ha fet creure, no desclassifiquen les urbanitzacions si aquestes ja han iniciat la seva tramitació. Això, segurament, voldrà dir que tots els promotors que hagin deixat una instància a l'Ajuntament seran salvats.

D'aquesta manera el Govern dona un premi als promotors que "entengueren el missatge", que "llegiren bé l'ambient" que hi havia setmanes abans de decretar-se la moratòria (recordem que només a Campos hi va haver més de quinze sol·licituds, només per esmentar un cas pròxim i escandalós).

Les normes transitòries

El desenvolupament de les DOT es vincula a l'aprovació d'uns Plans Territorials Parcials. Coneixedors de la trajectòria del PP en matèria d'instruments d'ordenació del territori, n'hi ha per posar-se a tremolar: si han estat dotze anys per redactar

unes DOT que havien d'estar en vuit mesos (Llei del Sòl del 1986, redactada i aprovada pel PP), que no estaran per fer uns instruments més concrets i per tant, políticament més difícils?

I pensem que les DOT només les han fetes ara, depressa i corrent per poder aturar la moratòria del Consell Insular i perquè s'acosten unes eleccions en què se suposa que les qüestions d'ordenació del territori tendran un pes decisiu.

El Govern argumenta que, mentrestant no s'aprovin els Plans Territorials Parcials, les disposicions transitòries de les DOT preveuen limitacions al creixement residencial o turístic. El problema rau en què:

a) no és possible fer el càlcul perquè el Govern no sap o no diu de quantes hectàrees de sòl urbanitzable estam parlant.

b) perquè el govern pot augmentar el percentatge de sòl urbanitzable a municipis concrets, i com que no hi ha límits a les ocasions en què es pot fer ús d'aquesta prerrogativa no es pot descartar que, si no s'aproven els Plans Territorials Parcials, es pugui créixer fins a l'infinit!

Recordem que el PP en sap molt de fer un ús ordinari d'instruments extraordinaris. Mirau si no l'ús que han fet de les declaracions d'interès social: urbanitzacions, hotels, camps de golf, pistes de motociclisme... sense cap instrument d'ordenació i per la via de l'interès social. Res no ens permet suposar que, si tornen a governar, no faran ús sistemàtic del marge d'excepcionalitat i arbitrarietat que les DOT els permeten.

Si el PP guanyàs a l'Ajuntament, el Consell i el Govern, les excepcions a les DOT tornarien a ser la norma.

Manca de credibilitat.

L'afirmació anterior no es basa en la rivalitat política sinó en l'experiència històrica. Amb el currículum que té, el PP no pot pretendre tenir cap credibilitat social ni ecològica. Fa por pensar què podrien fer si gestionassin les DOT una gent que:

a) Fins ara ha votat sistemàticament en contra de desclassificar urbanitzables. Ha duit als tribunals el Consell Insular de Mallorca quan ho ha fet (Tollerie) i ha desqualificat la moratòria del Pacte de Progrés ac-

sant-la de confiscatòria.

b) Té una idea molt peculiar del que són les indemnitzacions a promotors (recordem els 3.000 milions que entregaren als promotors de Mondragó, quan el batle de Santanyí votà al Parlament a favor de protegir un espai que ell mateix havia fet urbanitzable uns dies abans!).

c) Ara sosté que les desclassificacions s'han de fer d'acord amb els promotors! (art.44 de les DOT).

d) Ha fet servir durant dècades el fantasma de preteses indemnitzacions multimillonàries si es protegien espais naturals amenaçats per urbanitzacions. Els tribunals han acabat llevant-los la raó: només s'indemnitzaran les quantitats efectivament gastades pels promotors (res de *lucros cesantes*).

e) Deixa per després de les eleccions determinar els costos que suposaran les DOT.

f) Ha demostrat que les DOT realment no li importen gens. La manca de diligència que suposa enredar dotze anys a redactar un document que havia d'estar en vuit mesos (per llei!) resulta absolutament escandalosa i per si sola desqualifica el PP.

g) Ha demostrat igualment una nul·la diligència en redactar instruments d'ordenació territorial prevists a la Llei d'Ordenació del Territori del 1987. Dotze anys després encara esperam:

- El Pla Hidrològic (i el que n'hem vist fins ara no té cap ni peus).
- El Pla Energètic (vius amb s'Estelella!).

- El Pla de Residus.
- El Pla de Telecomunicacions.
- El Pla Integral de Transport.
- Plans d'Ordenació del Medi Natural.

- Declaracions de parels naturals prevists a la LEN.

- Declaracions de reserves marines.

h) Han demostrat que, passades les eleccions, saben retallar les seves pròpies lleis (recordem la Llei d'Espais Naturals). *Lex posterior, anterior derogat*.

i) És antiinsularista. Tant les DOT com la Llei de Sòl Rústic han estat instruments per retallar competències dels consells insulars, o deixar sense efectes iniciatives del Pacte de Progrés (norma de les dues quarterades, moratòria a la costa).

j) Ha mostrat molt males formes: les DOT que ara s'aproven tenen

molt poc a veure amb les que s'exposaren al públic. Hauria estat precisa una segona exposició pública del text proposat i deixar la qüestió per després de les eleccions.

k) Amb les DOT en la mà i la propaganda en l'altra permetrà que es facin totes aquestes urbanitzacions: Regana, Tollerie, el Camp de Polo de Campos, Son Ferrandell (batlessa i consellera: Rosa Estaràs), l'hotel i el golf d'Alcanada i la urbanització de Toscamar a Alcúdia (batle i conseller: Miquel Ramis), es Canons d'Artà, sa Talaïola i es Pujols, etc.

l) Coneixem massa bé la seva línia urbanística. Pensem només en Llucmajor: autopista, Regana, Puig de Ros, Tollerie, Son Antem, circuit d'automobilisme, casetes a foravila, s'Estanyol, etc. Realment es volen fer passar ara per defensors del creixement sostenible? Qualecú s'ho creurà? ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

Dia 2 de Maig

ESPECIAL DIA DE LA MARE

JOIES D'ESTIL MALLORQUÍ

Gran exposició de plateria
de la firma de **Pedro Duran**.

Canelobres, gerres, plats, palanganes,
làmpares, marcs, etc, etc.

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Solemnitat 1999

Miquel Cardell

Manega curta, en dilluns mig feiner mig segona festa d'un poble que sembla ignorar que qui perd les seves festes es fot a ell mateix, m'assec en la claror quasi ferotge, quasi estival de l'horabaixa, disposat a escriure un nou capítol d'aquest dietari local que ha de donar compliment a una promesa, i ha d'abastar i centrar-se en el moment específic d'un ritual llucmajorer que, cada any més, em complau reviure i viure.

Quan hauria, així, de començar? No a la missa matinal del Convent, el sermó de l'Enganalla, aquest petit fòssil conventual d'ancestrals i més bèsties *rissus pascalis* m'interessa només com a referència antropològica, saber que hi és m'és prou. Per ventura podria començar amb un cafè al Colom quan la gent ja s'acosta a ocupar els seus llocs a davant l'Ajuntament, o quan comencen a arribar els qui vénen del Convent i sonen les primeres escopetades. Però just llavors la mirada s'ha aturat a unes persianes tancades, un balcó buid d'on va ser ca el batle Ramon i sabem que aquesta és una imatge de la mort, com ho poden ser les pixerades de ca que embruten ara una cantonada que, mentre va viure la madona, estava sempre ben fregada i esquitxada amb sofre. També és de la mort que parlen aquestes dues dones davant jo: -L'hem tenguda molts d'anys sense que mai donàs feina, i llavors ha tengut una bona mort... Se suposa que és d'un ritual de resurrecció que hem de tractar, de com, novament, un altre any Perséfone veu arribar el dia de deixar el seu marit al seu regne subterrani i sortir al món solar, duent amb ella la germinació de les llavors, el creixement dels ulls, l'obrir-se de les flors, el goixar de les tiges, l'inflar-se dels fruits. Però com hauríem de parlar-ne, com podríem sense tenir present l'altra cara necessària de la moneda? Podem recordar el que va deixar escrit el poeta **Andreu Vidal**, que reposa ara, ara sí, al cementiri de la vila, en un llibre que es titula, quasi cruelment i profètica, com fet aposta, *Ad vivum*, que ara acaba de publicar, a Barcelona Edicions 62-Empiries: *No/Res més que allò que hi ha./Ara i aquí, ni més Envant ni més/Enrere, cada/Cosa estrictament/Junyida al seu revers, sota distints/Llindars granant, de diferents/Perills amenaçades/Però totes a la mateixa distància de mi...*

Pasqua no té sentit sense el Dijous Sant -i la seva processó cada cop més atamborada, que esperava també en Manolo, encés de santa indignació contra l'OTAN i tots els seus còmplices en el bombardeig de Sèrbia, perquè cal salvar els albanesos de Kosovo, però no amb un bombardeig que tampoc no serveix de gran cosa... jo l'escolt meravellat de la seva seguretat, jo que fa anys que em deman

si no hauria estat hora de bombardejar els tanes serbis quan envestien Croàcia, de prendre mesures quan el genocidi i la neteja ètnica a Kosovo començaven, i així i tot em sent incapaç de manifestar més que dubtes i contradiccions, l'escoltava meravellat de tanta seguretat, i d'alguns detalls que em feien sentir en el seu argumentar la propaganda Sèrbia com em sembla sentir en l'altra una altra propaganda. Pens que, nosaltres els occidentals, infantils de mena, volem l'estopa i el cul calent, els nostres bons sentiments tranquils i no arriscar-hi res, ni un duro. I així, clar, i amb les enquestes, no anam enlloc. El tema és com li aturam el peus, a Milosevic o a qualsevol altre autor de crims contra la humanitat. Per molt que, avui es comencin a fer, bé o malament, actuacions internacionals en nom dels drets humans, d'una justícia que es manifesta ara amb justa i necessària voluntat totalitzadora, humanista, d'àmbit planetari. O sóc un ingenu? Però bé, si hem bombardejat Sèrbia perquè se passa molt a Kosovo, anem ara per Israel que es passa molt a Palestina, i després a Turquia per allò del genocidi dels kurds, i llavors... Al ataque mis valientes, y aléjense de las arenas movedizas!

Parlant de tamborades, i imposicions, com que en parlavem l'any passat, aquesta és la continuació: enguany les Confraries es posaren d'acord per, el Divendres Sant, d'acord amb el vell costum i en senyal de dol, retirar els bordons dels tambors... excepte els del Cristo dels tambors. Deu ser que, mentre pugui fer renou i que els sentin d'enfora tot val? Bé és la mateixa lògica d'una altra tamborada que, enguany també, haurem d'esmentar aviat.

Però el veritable començament que cercàvem, ja s'ha produït, just al moment que les vexil·les que obrin la processó de l'Encontrada ja arriben des del Convent a Plaça i, des del meu observatori, es veu aparèixer per Ses Cisternes Majors la Banda que avança balancejant-se al pas de la litúrgia, magestuosa i un punt taurina alegria de la marxa *Solemnitat* com una barca de rem que portàs, aquest és l'efecte òptic que genera una hermosa metàfora, la imatge del ressuscitat. Enguany hi ha un cert retard de l'altra mitja processó i aquest moment perfecte, aquest començament que és el que cercàvem dura com una corda d'emoció que s'anà estirant. Encara, però, mentre les campanes de l'església comencen a repicar algú comenta: -Fixa-t'hi, que en passar la música no peguen trons, perquè els músics es queixaren que la pólvora els fa malbé els instruments.

No he tengut temps de lloar mentalment el civisme

d'uns escopeters que saben que la seva festa artillera és una part d'un conjunt que, com a tal conjunt és el que veritablement importa, quan, com un gerro d'aigua freda, com un elefant dins una exposició de vidre de Murano, el burrubum dels tambors i cornetes atropella un altre any l'harmonia del moment. A mi la legion, paso liquero, ar! No, manquen mirades hostils, com no manqueren d'aquí a una estona comentaris crítics i veus de persones, també la meva, que demanen on cal firmar perquè això no es produeixi més.

Ara, però, devers Can Reda, la imatge de la Mare de Déu s'atura i fa la primera de les tres reverències. Segons els evangelis, si ho record bé, la primera persona que va veure el ressucitat fou Maria Magdalena, una dona que era tractada per Jesús com els deixebles mascles, i que, aviat, seria confosa per la tradició eclesial (sempre i avui governada per mascles tocats que tamen el que soni a dona, el que soni a sexe, que és una radical manifestació de vida, d'humanitat, el transcendent fet carn) amb altres personatges evangelics fins a fer-ne una puta, quasi l'amant de Crist, la contrafigura, simètrica d'aquesta mare que ara, en el drama que s'escenifica hauria de córrer, però s'atura, és també l'humà que no gosa acostar-se al diví, al que no enten, al miracle, sense el retard de la reverència. Quin tema tan magnífic per un sermó barroc!

Després de la tercera reverència, davant Ca Na Jordi, el silenci -avui si, hi ha fins gent que xita, cosa que a les processons de caraputxes ja no passa, i així anam, amb l'espectacle degradat, en la mesura que la devoció ha mancat sense ser substituïda per l'educació el sentit cívic. Ara però, el diumenge de Pasqua a Plaça es fa un moment de silenci espès, intens, carregat d'emoció. És el poder, la força extraordinària dels rituals, i aquest és el més real i fondo ritual col·lectiu que ens queda als llucmajorers, uns llucmajorers que no som tots i que no sé si qualificar, en un intent de retrat, d'antics. No es ja de religió del que parlem, o no sols ni principalment. És del solatge d'una memòria compartida, d'un ritual de participació. Són els vius i els morts, generacions de llucmajorers, que assisteixen cada any a aquest moment estrany, excepcional i dens com un diamant.

Com s'explica, si no és així, aquesta extranya i unànime emoció. Fins i tot aquests jovenots que dissimulen fent cosotes semblen percebre que passa cosa, com aquest home del puro, prou més assidu de les timbes amagades que de qualsevol altra àmbit, o l'amiga que, amb el cfnex arrugat a la mà es reconeixerà d'aquí a pocs moments en l'emoció (si, em podeu creure, fins i tot aquest cronista escèptic i desregut s'ha d'enviar una llàgrima).

Sona ja l'al·leluia, aquest cant específicament llucmajorer que, enguany ha tornat a dirigir **Mestre Miquel Janer**. Vull lloar el gest de **Tòfol Barros** dels cantadors i sonadors, de convidar-lo a fer-ho. Va ser un hermós homenatge, carregat de sentit, que hauria plagut al director cinematogràfic John Ford, que tant sabia de la callada eloqüència dels gestos. Llucmajor deu homenatge al Mestre Janer, i els homenatges i les gràtituds és en vida que s'han de retre, i confii que els hi farà; però dubt que n'hi hagi cap de millor i més carregat d'autenticitat que aquest. Dies abans, l'actuació al Cafè Colon dels **Sonadors de Llucmajor** que ell dirigeix, va acabar sent un homenatge també de molts de conciutadans, i entre ells els components d'una nova i emergent generació de músics, que poguerem comprovar la progressiva millora d'aquest grup i la qualitat de Janer com a compositor que s'acosta a la música tradicional amb una mirada contemporànea, del segle. Cada vegada que escolto aquestes composicions i arranjaments seus, m'imagin Maria del Mar Bonet cantant-los. (I encara, trob el record a Janer d'un antic alumne seu de guitarra, el compositor **Bartomeu Artigues**, al currículum que acompanya el seu interessant CD *Aiguamarina*).

S'han envolat els coloms i, amb l'aletieg sembla que s'en duguin les darreres notes del cant, el pes amable i conhortador d'una emoció que em fa pensar en la que produeix la música, i que té a veure amb una rara força de les formes de configurar moments, estètics?, als quals sembla que hi hagués una coincidència harmònica entre desig i realitat, com un pont sobre aquesta gran clivella del viure humà. Poc a poc, encara retenguent el sabor de l'emoció com el regust d'un vi únic, feim que la plaça es recobri per un moment en la seva vella funció de centre de la sociabilitat local, de la vida del poble com a poble.

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

Jaume Gost

Compra - Venda Antiquitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)
Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 43

Hem parlen, ai làs, de l'Ajuntament, i si són empleats municipals els qui ho fan, és amb por: no diguis qui t'ho ha dit. Ai sí, el batle no exerceix represàlies sobre els qui no diuen amèn, de cap manera; però els nostres empleats li ténen por. No tanta per no queixar-se de l'alteració imprevista del perfil d'una plaça de supervisió de personal que, ai, quines casualitats, fa que aquesta plaça ara sembli a mida per una candidata oficial que, abans de canviar-les, no reunia les condicions exigides. I d'altres històries saboroses i agres que segur que haurem de retreure.

Parlant d'aquestes coses, cadascú se n'anirà a ca seva, a tastar el frit, o una panada, que sembla que són tradicions ben vigents, i per molts d'anys. Molts tornarem a sortir a voltar per plaça, fer un vermutet protocolari i escoltar l'hermós, i enguany ben primaveral i assolellat, concert popular de la banda: els pasdobles s'hi mesclaran amb melodies tradicionals mallorquines que, ara mateix, escolt en les versions per piano del **Pare Antoni Martorell**, que són prou més que una transcripció antropològica: sensible feina de compositor, en interpretació de l'amic **Bartomeu Jaume** al doble CD *Dances Populares de les Illes Balears* tot just ara editat pel Govern Balear. Escrivint això torn a pensar en com s'acosta l'hora de la casa de cultura: convendria, ja que sembla que qui comanda no està per la feina, parlar-ne, com de tantes altres coses, a la campanya electoral que ja comença. Parlem-ne, ara que la Federació esportiva corresponent dona clotellades als clubs cimenters de S'Estanyol i dona la raó a l'amic Bua-des i companyia contra unes sancions arbitràries, caciquils i profundament antidemocràtiques i immorals. Enhorabona, sí; però qui els torna els dies de barca perduts, les malsofridures, les energies tudesques? Que els indemnitzin! I de la seva butxaca.

Segur que n'haurem de tornar a parlar, en haver dinat, abans de robar unes horetetes a la festa per llegir *L'extinció*, la novel·la de **Sebastià Alzamora** guanyadora del Premi

Documenta 1998: és un trip dur, al·lucinant, expressionista i terrorífic, un laberint de miralls i transformacions i entrefores, que és un joc d'històries que contenen altres històries que s'enrosquen i es dobleguen sobre elles mateixes, que és una reflexió sobre el sentit de contar històries per escrit avui, que és una poètica, però dura i bèstia i finíssima com un bisturi lasser, consideració en clau de ficció sobre l'home d'avui, i la història del segle que s'acaba, i la violència, i la brutalitat, i l'art, i el desig, i l'esperança i la por...

Segur que ho haurem de fer, que ho farem, però ara, com en una pel·lícula de Zazi, o de Fellini o de Passolini, la processó ha voltat pel Born cap a entrar a l'església i aquest servidor, un punt cansat com qui posa damunt la taula, amb la darrera emoció, la darrera carta d'un joc que també acaba, s'atura encara un moment a observar com la banda s'allunya, un-dos, un-dos, empesa pel vogar pausat, solemne i festiu de la música, com una madona mudada o un treballador encorbatat o la mirada d'aquesta família d'immigrants magribins sobre una festa que els deu resultar exòtica i llunyana, i pot ser els fa sentir enyorança, com ja la sent jo ara que escolt encara com s'allunya pel Born, fins l'any que vé, la música un punt moresca i valenciana de Solemnidad. ♦

TROPICAL

Servei de begudes i menjars de qualitat a bon preu

BAR RESTAURANTE

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Mamà, i tu, què vols ser de gran?

PLANS de PENSIONS "SA NOSTRA"

La seva resposta, en bones mans

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

Ho diu el diari

Portada floral amb coloma

Maties Garcias

Posar titulars a la notícia no és feina fàcil. El llibre d'estil d'El 9 Nou de Vic diu que el titular ha de ser concís, clar, concret i a l'abast del lector mitjà; també ha de captar l'atenció, transmetre credibilitat i destacar aspectes nous de la informació. Tot un programa.

Vet aquí que l'11 de març l'escola de barracons situada a la urbanització que anomenen Bahía Grande es cala foc. L'Última Hora en treu un gran titular a tota pàgina: "El fuego calcina un aula prefabricada en...". Dies més tard, el Diario de Mallorca, sempre "seriós", es fixa en la solució cercada per reprendre les classes: "Los niños de BG iniciaron ayer las clases en el centro comercial". El Mundo, però, infatigable en la recerca del darrer escàndol, proposa: "El edificio que alberga a los alumnos de Bahía tiene defectos de construcción". Tres diaris, tres estils, tres titulars.

L'autopista projectada des de Palma també ha tenguut els seus moments de glòria periodística en començar el mes. En aquesta ocasió, el DM sembla prendre el camí del greuge colonial en front de la metròpoli insensible: "Madrid impone un nuevo trazado para la autovía entre Palma y Lluçmajor. La mayor parte de la actual carretera no podrá ser reaprovechada". Fins i tot, el professor Cela Conde ha fet un article titulat amb l'expeditiu "A Lluçmajor", i el di-

buixant Pau '99 hi ha fet una vinyeta en què dos turismes destrossats discuteixen sobre el mal estat de la carretera d'ara.

Sigui com sigui, dels accidents de trànsit no se'n fa broma perquè novament hi ha hagut víctimes sobre l'asfalt: ara, el mestre de picapedrers Toni Oliver, mort a la carretera de s'Estanyol. I arran de mar ha mort també Biel Pània, del cafè de Ca na Marola, "una persona entranyable per a la totalitat d'esportistes de Lluçmajor", segons la necrològica signada pel veterà Gabriel Genovart al Balears.

Però no ens possem tristos perquè "El món s'acaba... però s'acaba bé" com diuen cada migdia al programa de Xavier Grasset, de Catalunya Ràdio, per on passaren els integrants del grup de *rock colfòric* Antònia Font, una formació amb participació llucmajorera -en Jaume Manresa Quetglas- i amb nom d'inequívoca inspiració femenina local. Ja es veu, idò, que en matèria de muses anam generosos, car segons la tesi de Miquel Ferrà i Martorell, un personatge de ficció tan popular com El Coyote, de J. Mallorquí, està inspirat en els treballs antropològics de fra Jeroni Boscana entre els indis californians. I si algú no es creu encara que a Lluçmajor som a la base de molts projectes, que es fixi en una foto del DM del 19 de març. Hi veurà per a què serveix un jutge de Pau: per aguantar el micro a tot un president del Tribunal Superior de Justícia el dia de la inauguració dels nous locals del jutjat local.

En fi, com que la primavera és venguda, res millor que oferir flors per a les causes més preuades i en els llocs més estimats. Era el que feia a Lluçmajor Coloma Julià quan la immortalitzaren els fotògrafs del DM just en el moment de l'ofrena floral a la flama de la llengua. Enhorabona! ♦

23

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 989/17 05 70
Lluçmajor

S.A. FILLONS

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

SPORTS

ca'n salom

Sabates

Infantil i juvenil

QUANTITOS

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

Cartes

Eh, que també existim!!!

Un grup de joves

Digníssimes autoritats de Lluemajor... Com es diverteixen els vostres fills? Som un nombrós grup de joves de 13 a 16 anys i els horabaixes, els dissabtes i els diumenges, no sabem què fer. Clar que, moltes vegades, anam al camp d'esports, però... no trobau que ja estam prou en forma? Hi ha persones que no els agrada l'esport i tenen tot el dret. A més, als qui el agrada, han d'estar cada dia, matí i horabaixa realitzant esport? Altres vegades anam a la placeta d'es Pins, però... i quan plou i fa fred? No tenim cap lloc on anar.

Hauríem de renovar una mica els recreatius de Lluemajor, no ho creis? Per a les persones major d'edat, n'hi ha tres! Són tan necessaris tres? Tal vegada sí, i molts més. Però, i per als joves? Pensam que encara ens queden uns anys per ser joves i seria una llàstima seguir així.

Seria una bona alternativa tenir un lloc on tots els joves (de totes les edats), de Lluemajor ens poguéssim reunir. Creim que és molt més sa que estar tot el dia dins un bar.

Quan exposam el nostre problema, molta gent ens diu: «Joves! Estudiad ara que podeu. Però... quan hem de gaudir del nostre temps lliure sinó ho feim ara?» ♦

Per un Casal de Joventut, participau-hi! ara!

La Coordinadora

Proseguint la iniciativa presentada públicament el 20 de Març de 1998 en el Teatre Recreatiu a l'inici de la celebració dels 750 anys de la Parròquia, per aconseguir un Casal per als joves s'ha reunit, en els baixos de la Rectoria, un grup representatiu de diverses institucions per intentar fer realitat aquella iniciativa, a fi de donar solució a una necessitat greument sentida tant pels joves, com per les famílies.

El propòsit és aconseguir una obra participada, oberta i qualitativa que serveixi de mitjà canalitzador i orientador d'iniciatives i projectes, a la vegada, lúdics, educatius i de participació comunitària, és a dir, ajudar a la realització de persones completes.

Inicialment s'ha començat amb una recollida de firmes i, en conseqüència, donada la seva importància vos suggerim que participeu activament. No espereu, aturats, que vos demanin la vostra col·laboració. Que parteixi de cadascú la cooperació. Pot ser, i ha de ser, obra de tots.

Oportunament vos tendrem informats del desenvolupament de les diverses accions i propostes. ♦

Les piscines cobertes, són necessàries?

Tomàs Cantallops i Salvà (UM-Lluemajor)

Estaria bé la construcció d'aquestes dues piscines, darrerament aprovades per l'equip de Govern del nostre Ajuntament, si en tots els indrets del nostre municipi gaudíssim de les instal·lacions bàsiques per fer l'esport o l'activitat física del temps del lleure, però no és, ni molt manco, aquesta la realitat, més bé diria que pecam de manca d'aquestes instal·lacions esportives bàsiques, no ja tant sols als nuclis amb més població del nostre municipi (La Vila i S'Arenal) sinó que a moltes de les urbanitzacions no tenen un lloc adequat i molt menys reglamentari per practicar activitats esportives, encara que els plans urbanístics aprovats per a cadascuna d'elles així ho preveien, però el que és cert, és que, en uns casos pel fet que els urbanitzadors ho passaren per alt i no ho feren i altres perquè els responsables municipals d'aleshores no ho exigiren, no tenen espais adequats a aquesta finalitat.

Com pot entendre un ciutadà del nostre municipi, resident en alguna de les urbanitzacions, que s'aprovi la construcció de dues piscines (més de cent-vint milions de pessetes cadascuna), una a S'Arenal i una a la Vila, i que en la seva urbanització ni tan sols hi hagi un espai en condicions per fer-hi esport?; i que els nostres governants, sempre amb el "seny i cap" que els caracteritza, aprovin dues piscines, que sí, ja hem dit podrien ser necessàries, però no prioritàries, pel fet que les prioritats passen per cobrir, en primer lloc, les necessitats bàsiques de tot tipus, que al mateix temps serveixen per a suavitzar les desigualtats.

Al nostre equip de Govern pareix ésser que l'interessa només dur-se'n els impostos de les urbanitzacions i no donar-los res a canvi. Aquests mateixos governants que deuen pensar que això és un fet aïllat, perquè, a les urbanitzacions, els altres temes (aigua, clavegueram, seguretat, neteja, educació, tota casta de serveis públics, transports, etc.) els tenen tots solucionats.

Possiblement el motiu de la seva construcció és que són les obres faraòniques perquè puguin ser recordats per a la posterioritat. ♦

Xerrades de cafè

S'acosten les eleccions

Un que escoltava.-

- Es veu que aviat hi haurà eleccions.
- Al mes de juny, encara hi falten un parell de mesos.
- És molt poc temps per la feina que necessiten els partits per aconseguir molts de vots.
- Sí, sobretot si n'hi ha algun de nou.
- O n'hi ha cap a Lluçmajor?
- Diuen que n'hi ha un, que ha sortit del partit popular.
- Idò sí que en tindrà de feina, per fer-ne dels seus!
- Per ventura ja en té molts...
- I, què serà, d'esquerreres o de dretes?
- De centre, home! Ara tots són d'enmig!
- Natural, per fer diana, s'ha d'apuntar al centre...
- Mal assumpte, perquè com més partits polítics hi haurà, més es complicarà tot.
- Només n'hi hauria d'haver dos.
- I com els anomenariem?
- Home! de centre dreta i de centre esquerra.
- I si no tenien majoria absoluta?
- En aquest cas, fer una segona volta, com diuen als altres països, fins que la tenen.
- Tal vegada tenguís raó...
- Sí, home, d'aquesta manera s'haurien acabat els "xollos" d'aquells partits que només tenen un regidor, governen i fan anar de bòlit els Ajuntaments.
- Això és bo per a la democràcia!
- El teu nas...!
- Jo pens que amb tot aquest rebumbori de propaganda política, hi ha una cosa molt bona per als ciutadans.
- I quina és?
- Fotre! O no ho veus? Tots els Ajuntaments van bojos per fer coses i acabar les obres que prometeren fer i no han fet.
- És veritat. Mira, a Lluçmajor el moviment que hi ha per adobar voravies, per exemple.
- I ben necessari que és, perquè hi ha molts de carrers que fan llàstima.
- Idò crec que ens convendria que hi hagués eleccions cada any.
- Diuen que abans de les eleccions volen inaugurar el casal de Ca'n Clar, on aniran els clubs de la tercera edat.
- No crec que l'inaugurin abans del 15 de juny, perquè sembla que les obres van enrera encara.
- Ho han d'inaugurar perquè formen part de la propaganda política.
- A més, encara que no estigui llest, res no impedirà la seva inauguració.
- Sí, el que és més important és no deixar cap promesa sense complir.
- És que, sols que tenguin acabat el bar i el saló per a jugar a cartes i ballar, de moment ja n'hi ha prou...
- Sí, és més important que ens acabin les voravies.
- I que tapin tots els clots dels carrers.
- I els camins de foravila...

- Atura el carro! Això per a les eleccions del dos mil tres... Ja ho veurem!
- Si ho veim...! ♦

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20

C/. GRUP ESCOLAR, 68
LLUCMAJOR
TEL.: 971 12 10 81

Gimnàs a Punt

ACTIVITATS PER A TOTA LA FAMÍLIA

JAZZ	TAEKWON-DO
AERÒBIC	HAPKIDO
STEPS	MANTENIMENT
AERÒBIC INFANTIL	SAUNA
GIMNÀSTICA ARTÍSTICA	SOLÀRIUM
	MASSATGES

SALA DE MUSCULACIÓ AMB
LA MÉS MODERNA MAQUINÀRIA

**700 M² D' AMPLES I COMFORTABLES
INSTAL·LACIONS AL SEU SERVEI**

De noms i de llocs

(LXII)

Son Ferretjans d'en Joan

C. Calviño
F. Jaume
J. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
E. Mut
Fotos: C. Julià

La informadora i propietària de *Son Ferretjans* és Joana Ferretjans i Monserrat nascuda a Lluçmajor el dia 6 de març de l'any 1942. És una de les primeres dones llucmajoreres que estudià a fora, Barcelona, i actualment exerceix com a professora de filologia francesa a l'I.E.S. del nostre poble. El nom de la finca prové del llinatge Ferretjans, sabem que l'any 1580 pertanyia a Pere Ferretjans i que el 1638 es va dividir en dues. "Confrontava amb *Son Eixida*, *Les Tiringades* d'Antoni Catany, *Les Tiringades* del magnífic Miquel Miralles, *La Talaia*, *Son Seguí* i *Son Oliver*, essent en aquell temps una de les

Les cases de Son Ferretjans

finques més bones del terme de Lluçmajor" (veure *Història de Lluçmajor*, Bartomeu Font, volum 4, pàgs.351-2).

Joana, ens podrieu dir quina és la història recent de la finca?

Sí, la puc contar. El padrí del meu pare era Joan Ferretjans i Salvà, propietari de *Son Ferretjans*, casat amb Catalina Garcias de *Son Garcias* (veure *Son Garcias d'en Ferretjans o de la Torre o de sa Mel*, Pinte en Ample, n.173, pàgs.24-27, desembre 1996).

El meu repadrí va deixar la finca de *Son Ferretjans* al seu fill major Jaume Ferretjans i Garcias, casat amb una dona randina, Antònia Socias i Sastre i germà del meu padrí Bartomeu Ferretjans i Garcias. Aquest matrimoni no tingué fills i per aquest motiu l'hereu de la finca va ser el meu pare, Joan Ferretjans i Güells. La posada de la finca era al carrer de Gràcia nº13.

Quins topònims coneixeu de la possessió?

Els topònims que hi ha són els següents: *Sa Vinya Amitgera o des Capellà*, actualment li diem *des Ca-*

26

TALLERS MARINA

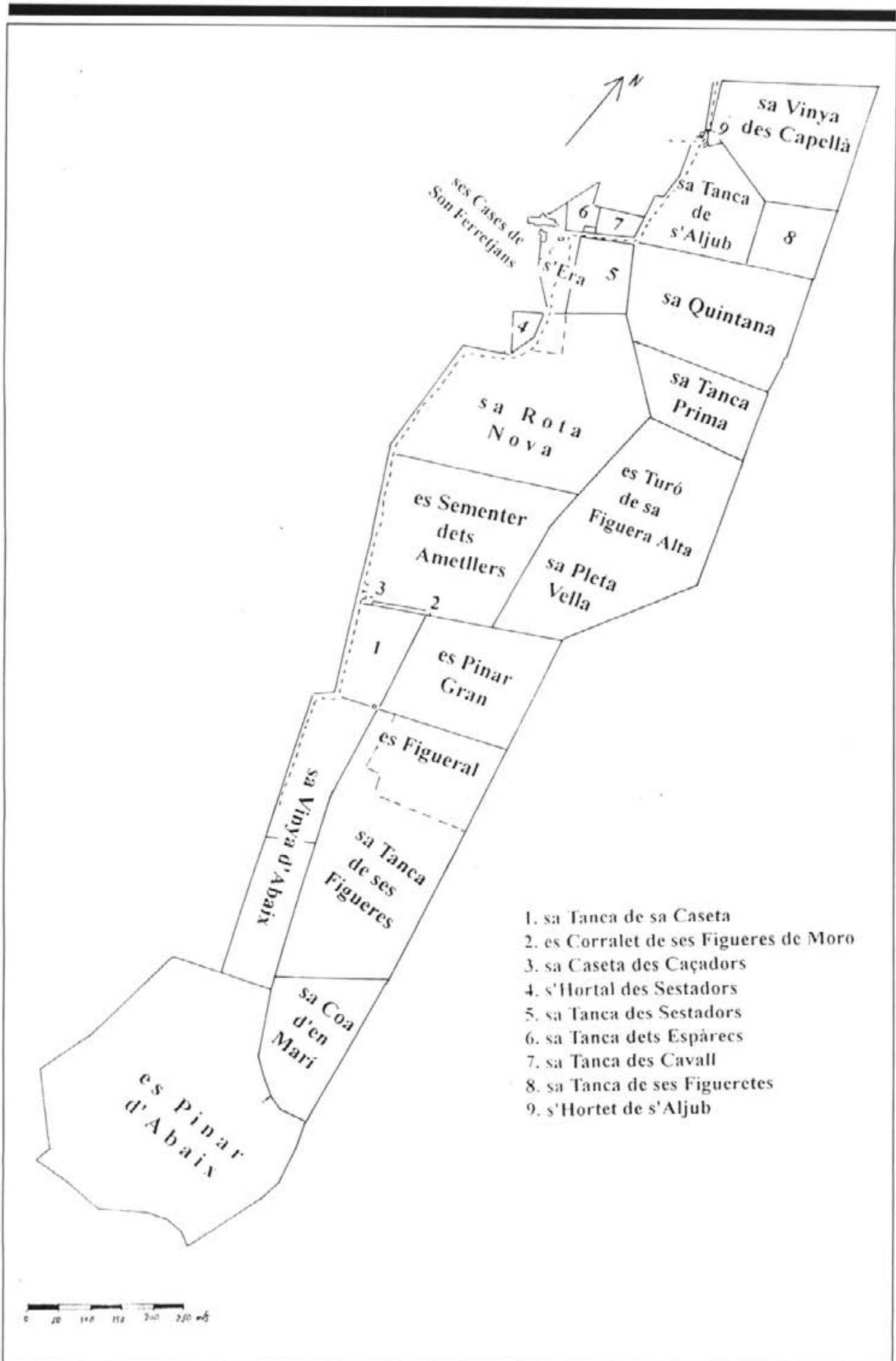
AGENT OFICIAL PEUGEOT

PEUGEOT

C/. MARINA, 104 - TEL. 971 66 05 21 - EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUÇMAJOR

1. sa Tanca de sa Caseta
2. es Corralet de ses Figueres de Moro
3. sa Caseta des Caçadors
4. s'Hortal des Sestadors
5. sa Tanca des Sestadors
6. sa Tanca dets Espàrecs
7. sa Tanca des Cavall
8. sa Tanca de ses Figueretes
9. s'Hortet de s'Aljub

pellà perquè era un tros de terra que pertanyia a la finca però que era del capellà de la família, l'oncle Joan, germà del meu padrí. M'agrada anomenar-la així per a poder distingir el tros que prové de l'herència de l'oncle Joan del que prové de l'oncle Jaume. *Sa Tanca de S'Aljub*, sembrada d'ametlers. *Tanca de Ses Figueretes*. *Tanca dels Sestadors*. *Tanca des Cavall*. *Sa Quintana*, poblada de pins, mates i ullastres. *Sa Tanca Prima*, deu el seu nom a la poca quantitat de terra que té. *S'Hortal dels Sestadors*. *Sa Rota Nova*, nom posat per l'actual propietària per a distingir-la de *Sa Pleta Vella* o *Sa Rota Vella*, amb una part poblada d'ametlers. *Es Turó de la Figuera Alta*, on destaca una figuera molt alta i fa alt. *Sa Pleta Vella* o *Sa Rota Vella* amb ametlers i conradís. *Es Sementer dels Ametlers*, poblat de verdetes, pou felanixers, alguns menons, etc. *Es Figueral de Moro*, corral llarg i prim situat dins *Sa Tanca dels Ametlers*. *Tanca de sa Caseta* també plena d'ametlers, deu el seu nom a la caseta dels caçadors que hi està aferrada. *Es Pinar Gran*, tanca amb un redol de pinar i un redol d'ametlers. *Es Figueral*, amb figueres i ametlers. *Sa Vinya d'Abaix*, separada en dos trossos, abans hi havia vinya. *Sa Coa d'en Mari*, té la forma de coa, amb pinar i una plantació recent garrovers. *Es*

Joana Ferretjans i Monserrat

Pinar d'Abaix, tancat gran amb molt de pinar.

Com era la finca de Son Ferretjans quan el vostre pare la va heretar?

A *Son Ferretjans* el meus pares hi van fer moltes millores. Van treure la garriga, van fer parets i tancats per al bestiar amb les pedres que treien. Feia les parets mestre "Goi-

xo" casat amb na "Senyoreta", tothom ajudava: sa padrina Bet que era una dona que estimava molt foravila i a qui no li feia gens de por la feina, mon pare, les meves germanes i jo, i la nostra teta na Margalida "Portassa", mestre "Goixo" l'alabava molt, deia que sempre sabia quina pedra li havia de donar. Record que quan estava cansada de tragar senalles m'agradava molt pujar i davallar els botadors que hi havia a cada banda de paret. Una altra cosa que em contava la teta era que quan feia fred, a l'hivern, les mans se'ns gelaven i per encalantir-les fèiem foc, encalantíem una pedra i l'embolicàvem amb un pedaç o amb un paper de diari i llavors l'agafàvem amb les mans fins tenir-les calentes, aleshores ja podíem tornar a la feina.

Què en feien de la llenya dels pinars i de la garriga?

Per aprofitar-la hi havia un carboner que feia carbó, mestre Felip el qual vivia a la finca a la caseta dels caçadors. Una vegada tret la garriga i fetes les parets es sembraren ametlers.

Com és el terreny de Son Ferretjans?

El terreny és bo per a la sembra d'arbres, és obratjós. De fet, la finca va guanyar el diploma atorgat per l'"Obra Social Agrícola de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros de Cataluña y Baleares" al millor ametlerar per la seva participació en el concurs entre empreses agrícoles de la zona sud-est de Mallorca l'any 1949.

Actualment què hi feu a la possessió?

Hem sembrat quatre hectàrees de pinar, ametlers a *Sa Tanca de S'Aljub*, garrovers a *Sa Coa d'en Mari* i repoblant les faltes d'ametlers que hi ha.

Creiem que és bo fer una mica de planificació per si falla una cosa tenir-ne una altra.

Volem manifestar el nostre agraïment per la informació i la disponibilitat de Joana Ferretjans i Monserrat i la de Domingo Aguiló i Taronj. Moltes Gràcies.

Son Ferretjans va guanyar el diploma atorgat per l'Obra Social Agrícola de la Caixa de Pensions al millor ametlerar del sud-est de Mallorca

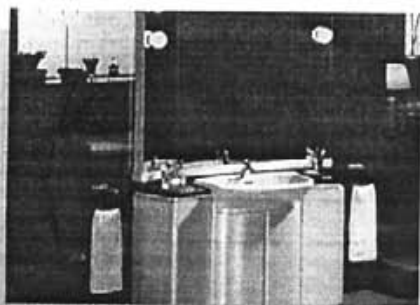
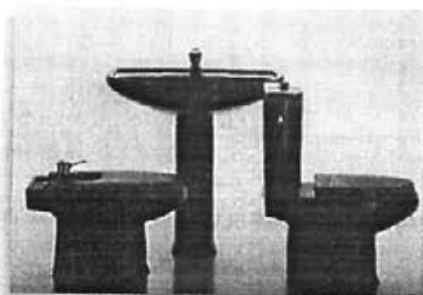

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

“Ni causa ni efecte no coneix a veritat”... “I la mentida tendeix al buit”

Antònia Font
Fotos: C. Julià

Possiblement ens sorprengui, probablement ens impacti, tal volta ens deixi un regust estrany a la gola, però ben segur que no ens deixa indiferents. Horror, por, tenebres, violència i una mena de bellesa sovint difícil de copsar, tot això unit a una estructura interna complicada, no lineal, amb pautes i fragments que es van repetint al llarg de la història; i tot, s'uneix i es confon per donar lloc a *L'extinció*, el nou llibre de Sebastià Alzamora, a qui tots coneixem com a poeta i ara tenim l'oportunitat de descobrir com a novel·lista que, a més, entra i s'estrena en el gènere amb el suport d'un nou premi, en aquest cas, el Premi Documenta 1998.

Sens dubte, l'ocasió imposa una nova trobada, una conversa més, que ens ajudi a recórrer, de la mà de l'autor, els viarans que aquesta obra ens depara.

D'on neix un llibre tan impactant, tan cruel, amb tanta por com aquest? És una voluntat a priori de sorprendre el públic o és la necessitat d'exterioritzar una part important del teu interior?

Sóc conscient que *L'extinció* és una novel·la molt dura, molt violenta, en què la por i l'horror hi tenen una presència molt intensa. Això, però, no és degut a cap voluntat per part meua d'*èpater* ningú, ni de sorprendre per sorprendre, ni tan sols de molestar o de castigar el lector. Més aviat, com dius, hi ha la voluntat d'expressar, comunicar qualque cosa. Una cosa que no té tant a veure amb el meu món interior amb el món que m'envolta, i que ens envolta a tots. Amb tota la seva càrrega de fam i la seva aparença de malson, *L'extinció* vol ser una lectura del nostre temps, i de les persones que hi viuen. I jo veig, o de vegades he vist, aquest temps i la seva gent d'aquesta manera:

Presentació de "*L'extinció*" al Centre Cultural S'Escorxador, la Setmana del Llibre en català, a càrrec d'Andreu Manresa i Joan Mas.

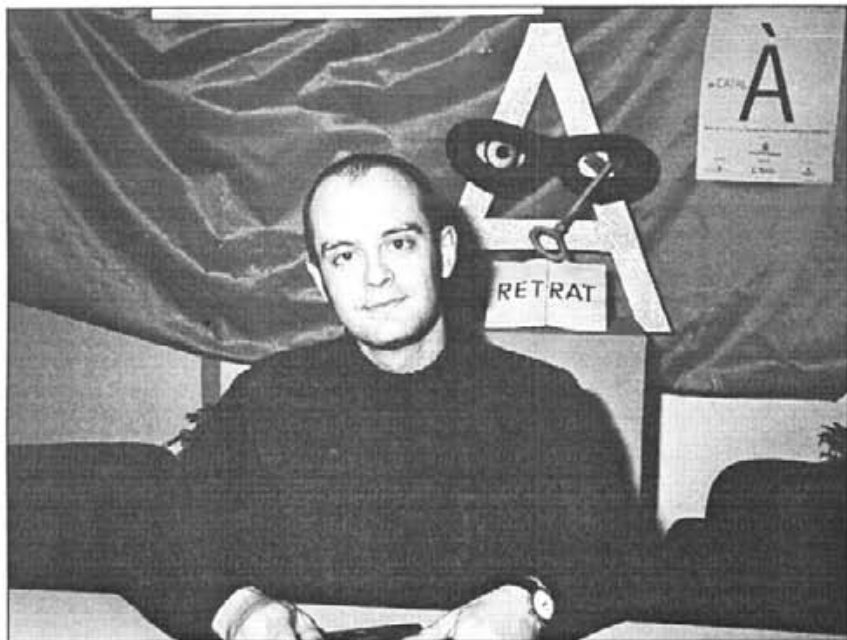
com una gran extensió d'horror sota la qual batega la possibilitat de la be-

llesa, com he intentat que passàs amb la novel·la.

Sens dubte, el personatge principal és el Sr. Chesnutt en el qual, per una raó o una altra, un lligam o un altre, hi acaben confluint la resta de personatges qui és el Sr. Chesnutt a més d'un vell de 91 anys que té la facultat d'administrar la por?

El senyor Chesnutt és, en efecte, el protagonista i el desencadenant de tota la història que s'explica a *L'extinció*. De fet, la primera cosa que se'm va acudir de la novel·la va ser aquest personatge. Va tenir una aparició molt curiosa, en forma de frase: Vull dir que un bon dia, sense saber com, em va venir al cap una frase que deia: "El senyor Chesnutt té noranta-un anys i coneix tots els mecanismes de la por". Això era tot, però amb això n'hi va haver prou per poder estirar un fil i que comparegués la resta de la història. Encara ara ni jo mateix sé molt bé qui és el senyor Chesnutt: és un personatge massa poderós i

massa enigmàtic com per deixar-se definir del tot. Però una cosa em sembla clara: el senyor Chesnutt representa la por, és la por, i és també l'estúpidesa, la lletjor i el crim que ens envolten pertot arreu, cada dia. Per tant, es pot dir que la característica més terrible del senyor Chesnutt és que existeix.

A part d'aquest personatge, hi ha un tema gairebé central que apareix al llarg de tota l'obra: Déu, la seva immensitat i la justícia/injustícia de la seva existència. Quin concepte de la religió podem extreure'n?

Supòs que l'única cosa que se'n pot extreure és l'estat de perplexitat, d'estupor, de dubte, amb què jo mateix me mir aquesta qüestió. El tractament de la religió a *L'extinció* amaga diverses preguntes: és possible Déu? I si és possible, qui o què és? I si Déu no existís, sinó que *succeís*? On queda Déu en relació a fets com la por, la humiliació, la violència? Jo crec que

en realitat allò que en deim Déu és la manera que tenim els homes de representar-nos tot allò que no coneixem, tot allò que està més enllà de la nostra experiència, que són moltes coses, i que, pel mateix motiu que les desconecem, resulten temibles. Hi ha dos personatges a la novel·la, Gabriel Fauré i Sébastien Fauré, que es dediquen precisament a cercar alguna cosa que no coneixen, perquè creuen que els pot salvar. Un, Sébastien, és anarquista, i per tant, ateu, mentre que Gabriel és creient, i comença tenint una relació de confiança amb Déu que es converteix al final en repulsió, perquè acaba veient-lo com una amenaça. És una manera de dir que les veritats absolutes estan fora de l'abast dels humans. Hi ha una frase que es repeteix al llarg de la novel·la, que diu: "Ni causa ni efecte no coneix la veritat". Els homes ho pensam tot en termes de causa i efecte, en termes de lògica, però les grans preguntes, com ara Déu, el temps o la mort, no tenen

res a veure amb la lògica ni amb la nostra percepció de les coses. Per això fan por.

També és patent en l'obra una constant simbiosi entre l'estat oníric de la ment i l'experiència real de la persona. Com uses aquest estat oníric? com una manera d'equilibrar o desequilibrar la història, com una tècnica narrativa, com una anàlisi de la fiabilitat que es pot tenir de la percepció que la persona té de la realitat?

Sí, és com un intent de visió total, de donar-ho tot a la vegada: el somni i la realitat física, l'abstracte i el concret. Els surrealistes defensaven, jo crec que amb tota la raó, que allò que somniem forma part de la nostra vida amb tant de dret com les nostres accions conscients, i que és en el somni on vivim amb més llibertat i amb més intensitat, tant quan els somnis són agradables com quan es converteixen en malsons. Per això he procurat a *L'extinció*, eliminar la frontera entre realitat somniada i realitat conscient. Per als personatges -i per al lector- tot és igualment real, i igualment important.

Per què "la xifra que expressa el no-res no és altra que l'u"?

Bé, aquesta frase vol ser una síntesi del pensament nihilista, que sura molt per les pàgines de la novel·la. Normalment el no-res es representa per la xifra zero, mentre que l'u és la xifra de la unitat, de l'individu. Però a *L'extinció* hi ha un personatge que mira darrera un mirall màgic i descobreix horroritzat que l'u ha assumit el valor del zero, i que per tant l'individu s'igualava al no-res. En una paraula, que res no existeix. Però això només és possible perquè ens trobam en un món de ficció absoluta, on realment res no existeix més que en la mesura que les paraules fan que existeixi. Quan la mà que escriu s'atura d'es-

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

criure, o l'ull que llegeix deixa de llegir, aquest món senzillament desapareix, i això em sembla fascinant. És el que vol dir una altra frase que es repeteix al principi i al final de la novel·la, i que diu: "Tot tendeix a la mentida, i la mentida tendeix al buit". Naturalment, aquí la paraula "tot" es refereix a tota la ficció.

Dos personatges, G. Fauré i la nina gitana, fan un seguit de viatges: al cim d'una muntanya, al mar, al desert. Poden entendre's com a viatges de iniciació o són més aviat el contrari, un viatge cap al final, cap a la comprensió de la inu-

tilitat de la vida?

Aquests viatges són els esforços desesperats de Gabriel Fauré per arribar a comprendre alguna cosa, i a partir d'aquí ser capaç de tornar a compondre la seva música. Gabriel Fauré ha perdut l'oïda, s'ha quedat sord, i això, per a ell que és músic, és la pitjor minusvàlia de totes. La seva única esperança està en la nina gitana, que no té nom i no se sap d'on ve ni qui és, però que l'enamora i s'ofereix a fer-li de guia. De manera que els viatges que fan junts són també una representació del desig. L'objecte del desig de la nina gitana són les mera-

velles del món, com el mar, el desert o els cims de les muntanyes, mentre que el de Gabriel Fauré és la mateixa nina gitana. Per a ell, es tracta d'un desig eròtic en el qual hi posa l'última esperança de trobar la seva capacitat creativa, perquè, entre d'altres coses, no té enlloc més on agafar-se: ni Déu, ni la seva difunta mare, ni la seva oïda perduda. Tots l'han abandonat.

Al llarg del llibre s'hi troben alguns fragments on l'escriptura és usada com a eina de reflexió per part d'un personatge que viu la fi del món, si més no, la fi d'un món. Però la novel·la acaba amb un brot d'esperança, una nova vida i, sobretot, el descobriment de l'escriptura per part d'un home primitiu, i la fascinació que això li comporta. A partir d'aquí, podem entendre l'escriptura com una eina redemptora de l'interior humà?

Més aviat, com un poder creador tan fort que és capaç de construir tot un món completament deslligat de la realitat immediata, amb unes lleis i una manera de funcionar pròpies, i de construir-lo sense cap més material que la paraula. En darrer terme, la gran protagonista de *L'extinció* és la literatura, i la literatura, tant si la vivim des de l'escriptura com si ho fem des de la lectura, ens ofereix aquesta oportunitat increïble de construir els nostres propis mons, de convertir en realitat els nostres somnis. Per això, a *L'extinció*, tot, tant les coses més belles com les més terribles, comencen i acaben amb qualsevol que s'asseu a escriure.

Quina reflexió t'agradaria provocar en el lector? Quin missatge final voldries que transmetés la teva novel·la?

Crec que, com sol succeir amb qualsevol obra literària (però amb una novel·la com aquesta potser d'una manera una mica particular), els significats i les lectures que se'n poden fer són molts, i no m'agradaria, d'entrada, descartar-ne cap. Però sí que voldria pensar que, a pesar de tot, els lectors poden trobar en aquest llibre un motiu d'esperança. Perquè *L'extinció* és una història de por i sobre la por, però sobretot és una història contra la por. ♦

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmaior)

LA ELEGANCIA DE LA ARMONIA.

Superficies fugaces,
volúmenes suaves
y líneas tensas:
el diseño del Fiat Brava
nace de unas minuciosas
pruebas aerodinámicas.
Observese el perfil, con
el parabrisas inclinado,
el voladizo trasero
reducido y el tercer
volumen compacto.

SERVEI OFICIAL

FIAT

L'art d'avantguarda, aquest desconegut

Antònia M. Bonet

- Sentiria profundament que, per desconeixement no es pugui apreciar i gaudir de les expressions artístiques del moment actual en totes les facetes: pintura, escultura, cinema, fotografia, música, anomenades d'"avantguarda".

Sempre conservant l'actitud respectuosa cap a totes les tendències artístiques de temps enrera, igual admiració em produeixen les pintures rupestres d'Altamira que l'obra de Miquel Àngel, de Goya i dels grans mestres. Totes duen l'empremta del seu creador que fou honest amb el seu quefer.

El temps present no es pot nodrir del passat; ha de crear per ell mateix. Sempre queda una herència més o menys apreciada, és la identitat de cada generació, per tant, part de la història. El desconeixement, la ignorància, sovint no permeten apreciar ni respectar allò que se'ns presenta.

Preàmbul per introduir "l'art d'avui", primer impacant les retines i poc a poc els sentiments.

Evidentment, quan la fotografia ha arribat a una perfecció que ens permet captar la realitat en el grau màxim, el pintor ja no té la necessitat d'actuació com a copiador i és aquí on la imaginació es desborda i pot fer entendre a l'espectador sentiments interiors, estats d'ànim o simple contemplació de composicions o situacions dutes a l'abstracció.

Advocam per un ordre; els dinosaures fa 200 milions d'anys i la nostra obra al termini del segle XX.

Allò que és nou, allò que és massa nou, el que és desconegut, en principi no ens agrada. També els impressionistes tengueren greus problemes per fer-se comprendre, toparen amb l'academicisme i la societat burgesa del moment i, gràcies a un petit nombre d'arriescats que volgueren anar endavant lluitant coratjosament per defensar i mostrar les seves inquietuds, sortosament ara són considerats uns clàssics.

On ens duu aquesta reflexió? Diria que al menspreu que se sent per allò que sobtadament se'ns presenta, que desconeixem i que no dominam.

Queda un buit per omplir; fem un esforç, intentem establir un diàleg amb l'obra que contemplam, obrint els ulls als colors, formes i volums, exponents del moment que ens ha tocat viure i deixem constància que hem estat aquí.

Si en anar a Ciutat disposam d'una estona, us aconsell que no deixeu de veure l'exposició d'Eduardo Chillida al "Centre Contemporani Pelaires", on es presenten unes cinquanta obres d'art actual, produïdes per l'artista nascut a Donostia i de reconeguda i apreciada trajectòria artística. ♦

PLAÇA 18
serigrafia

C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

II Trobada de l'OCB a Lluc

L'OCB de Llucmajor va ser homenajada en el seu XX aniversari

Coloma Julià

El passat 21 de març un bon grapat de socis i simpatitzants de l'Obra Cultural Balear ens vam reunir a Lluc amb l'objectiu de defensar la unitat de la llengua catalana i de fer una crida als castellanoparlants i als estrangers residents perquè participin en aquesta defensa i la respectin.

El Prior del Santuari de Lluc, Gaspar Alemany, ens va donar la benvinguda als més d'un milenar d'assistents i ens va animar a seguir unint esforços per la pervivència de la llengua i per fer-la un vehicle habitual de comunicació.

En el monument en honor de la Flama de la Llengua, el president de l'OCB, Antoni Mir, va recordar que l'Obra va néixer amb l'esperit amb el qual Mossèn Aleover i Francesc de Borja Moll emprehueren el seu diccionari de la llengua catalana, respectant les diferències dialectals. També va recordar que la llengua i la cultura han d'estar per sobre de les ideologies i va assegurar que a Mallorca la llengua no havia estat mai tan amenaçada com ara, ja que en un any 25.000 persones de fora resideixen aquí sense que des del Govern balear es posin els mitjans necessaris perquè aquestes persones coneguin i aprenguin a estimar la nostra llengua i cultura.

Antoni Mir va dir que era molt important el poder integrar totes les comunitats que viuen a Mallorca i per això eren presents per participar en els actes Ralf Gellings, president de l'associació d'empresaris alemanys de l'illa i també Juan Pérez, president

Els participants de la Trobada s'acostaren a presenciar l'encesa de la Torxa de la Llengua

El Prior de Lluc, Gaspar Alemany, i el president de l'OCB, Antoni Mir, davant la Torxa de la Llengua

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Llucmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Fortí)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 • Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Els Castellers de Mallorca oferiren al públic les seves habilitats.

Les delegacions de l'OCB d'Inca i de Lluçmajor reberen un homenatge pels seus XXV i XX anys respectivament

Lluçmajorers a la Trobada de l'OCB a Lluc

de la Casa regional de Múrcia, com a representant de la comunitat murciana, pionera en l'arribada d'immigrants a Mallorca.

Després dels discursos es va fer l'ofrena al monument i es va encendre la Flama de la Llengua, mentre la banda Unió Musical Inquera feia sonar "La Balanguera".

Aquesta trobada va servir també perquè l'OCB i els Joves de Mallorca per la Llengua convidassin tots els presents al Correllengua i a la Diada per la Llengua que se celebrarà el dia vuit de maig a Palma.

El Correllengua durà la torxa encesa de Tramuntana a Migjorn i de Llevant a Ponent fins arribar a Palma el dia 8 de maig, la V Diada popular per la llengua, la cultura i l'autogovern. Per a aquesta ocasió es preveu repetir la cadena humana del 1995, però augmentant el nombre de carrers per tal que s'ocupi tot el centre de Palma. "La cadena del segle" arribarà al Consolat de la Mar i exigirà del Govern que en els pròxims segles hi hagi una veritable política lingüística i deixin de ser necessaris aquests actes.

Jornada festiva

Al marge de les reivindicacions, la trobada de l'OCB fou eminentment festiva i els actes continuaren amb un concert de l'Escolania de Lluc dedicat a l'OCB. A la sala d'exposicions es pogueren veure totes les publicacions de la Premsa Forana i la presentació del núm. 100 de la revista "El Mirall". També hi va haver ballada popular i les actuacions de les dues colles de Castellers de Mallorca i la dels Ganàpies de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Després del dinar seguiren més actes festius i de reconeixement per a la delegació de l'OCB d'Inca, perquè l'any passat va complir el XXV aniversari i també per a la nostra delegació de Lluçmajor, perquè enguany compleix el XX aniversari.

El cantautor de Terrassa Miquel Pujador va presentar la seva cançó "Dins el ventre dels estats", una defensa de la unitat de la llengua que s'inclourà en el seu pròxim disc. I amb l'actuació del conjunt Ximbomba Atòmica es va cloure la jornada lúdica i reivindicativa de l'Obra Cultural Balear. ♦

Confraries de Setmana Santa a Lluçmajor (III)

Llorenç Mascaró Company
Fotografies: Magí Clar i Quintín

Continuam fent un breu repàs a les confraries de Setmana Santa a Lluçmajor; en aquesta ocasió intentarem donar a conèixer el millor possible la Confraria del Sant Crist de l'Esperança, una de les més estimades pels llucmajorers des de segles enrera.

Confraria del Sant Crist de l'Esperança

S'haurien de cercar molts de segles abans els antecedents de la confraria del Sant Crist de l'Esperança, de gran devoció pels llucmajorers; quan el Crist de la Capella de la Mare de Déu de l'Esperança ja era portat a les processons. Dins aquest segle, la imatge del Crist de l'Esperança, era portada a la processó del Dijous Sant, a les espatles del clavari, que fou per espai de més de 40 anys, Francesc Pomar Bonín. Més endavant va esser portat per Bartomeu Font, Julià Caldes i Sebastià Puig, en tons rotatius anuals.

La Confraria va esser fundada

Estendard de la Confraria del Sant Crist de l'Esperança

l'any 1964 per el Reverend Bernat Trobat Ferretjans, Joan Clar Tomàs, Jaume Fullana Cardell, Francesc Vidal Vidal, Miquel Janer Mora, Damià Salvà Salvà, Pere Antoni Salvà Salvà, entre altres, devots del Crist de l'Esperança. Baix la direcció de Sor Margalida del Nin Jesús, missionera dels Sagrats Cors, ajudaren a fer els vestits, a més dels citats anteriorment Joana Aina Salvà Jaume "Robeta" i Antònia Gelabert Font, entre altres. Posteriorment l'indumentària va esser confeccionada per les germanes Isabel i Maria Cerdà Tomàs. Les primeres àncores foren brodades per Magdalena Mut Ferrer. En un principi es confeccionaren 40 vestits i desfilaren el 1965 per primera vegada a la Setmana Santa Lluçmajorera. És una excel·lent confraria, sense cap dubte una de les millors de la comarca, que en tot moment ha cuidat a la perfecció de tots els detalls; així com de la Capella del Sant Crist de l'Esperança a la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Lluçmajor; recentment restaurada. Una de les seves principals finalitats es augmentar la devoció al Sant Crist de l'Esperança.

La festa de la confraria es celebra el darrer diumenge de l'any litúrgic, festa de Crist Rei. A l'actualitat consta amb uns 270 confreres.

Indumentària

Vestit verd, amb capisaio lila, botons de color morat des dels pits fins als peus. A la màniga porta un viuet del color de la capa, és a dir, morat. Cenyit per la cintura amb un cordó doble, un verd i l'altre morat entrelleçats. Al final cada un d'ells acaba amb una borla.

Capa morada, duu un viuet color verd des del coll fins als peus, i també voltant al buit de les mànigues.

Careputxa morada, duu al mig a la part de davant, quasi abaix l'escut de la confraria; l'àncora. Aquesta és de color verd, rematada als costats amb fil negre, el cordó de l'àncora és marró-daurat. Duu el mateix viuet que la capa. És irregular, la part de davant és més curta que la de darrera. Guants blancs, sabates negres. Ciri blanc.

Estandart

A la part davantera, porta una àn-

Jesús a la Creu i sa Mare

Sant Crist de l'Esperança

Pas del Lletet

cora daurada, brodada amb fil d'or, damunt fons verd. A la part de darrera, és de color lila, i hi ha la inscripció: Confraria del Sant Crist de l'Esperança. Lluemajor. 1965.

Va esser adquirit amb les aportacions dels fundadors i dels confreres i fou brodat per les Germanes Franciscanes, Filles de la Misericòrdia de Palma.

Desfila enmig de 2 fanals que duen laminat d'or.

Passos (Dijous Sant)

Pas de Jesús a la Creu i sa Mare

El Crist va vestit de negre, amb una creu brodada.

El Crist els primers anys era el de la Capella de les Germanes dels Sagrats Cors de Lluemajor, més endavant va esser substituït pel Crist de les Ànimes. Aquesta imatge es pot visitar a la capella del mateix nom, a mà esquerra de l'Altar Major, a la parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Lluemajor. És una talla de l'any 1588.

La imatge de la Mare de Déu, coronada; duu el vestit negre amb el cor atrevesat amb 7 espases.

Tot el pas és de color verd, en 4 canelobres de tres braços laminats amb or, tulipes de vidre i llum de cera, ornat en flors liles i blanques.

Pas del Sant Crist de l'Esperança

La imatge de Jesús Crucificat és la que presideix la processó del Dijous Sant, a la antiga i venerada imatge del Sant Crist de l'Esperança. És d'estil barroc amb influències del gòtic, podria esser de la primera meitat del segle XVI.

El vestit del Sant Crist és de vellut vermell, i brodada amb fil d'or l'ànchora de la confraria i l'escut de la Ciutat de Lluemajor. Aquesta imatge es pot visitar a la Capella del Sant Crist de l'Esperança; la tercera a mà esquerra de la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Lluemajor, entrant pel portal major, on també es troba la Creu cremada.

D'aquesta imatge, dels seus començaments se sap molt poca cosa, i el que se sap és conseqüència de la recerca als arxius de la Parròquia pel Reverend Sebastià Guasp Cerdà, gran devot del Sant Crist, i també per Bartomeu Font Obrador, a la seva història de Lluemajor, concretament en el tom.IV, pàgines 561-562. D'aquesta manera és conegut el fet miraculós que consta al foli 70 del tom de Visites Pastorals que devers l'any 1624 es pegà foc la capella de la Mare de Déu de l'Esperança, lloc en el qual es trobava el Crist, i que cremant-se molta part de la Creu, deixà la imatge intacta. El Senyor Bisbe Baltasar de Borja, amb motiu de la Visita Pastoral del dia 12 de novembre de l'any 1626 i

La Vera Creu

La Dolorosa

en el foli 113 de l'esmentat llibre, expressa el fet amb aquestes paraules.

"Item per quant al temps ques posa foc a la dita capella y retaula y se crema part de aquell, se crema molta part de la creu del Christo que esta a la una part dins de la matexa capilla, y la figura de Christo Nostre Sr. resta illesa y intacta del foc que parex cosa admirable y dita figura de Christo esta indecentment per tant volent y desitjant sa Sria. Ilma. augmentar la devoció ques deu tener a dit Christo, ordena y mana que detras de aquell a la paret se posse una quartina de guadamacil o altre cosa decent, y concedeix dita sa S.^a quaranta dies de perdo a totes y qualsevol persones que resaran y faran oratio a la figura del dit St. Crucifici".

Crida enormement l'atenció amb ocasió de la visita pastoral de 1610, el Bisbe Simó Bauzà, quan va passar visita a la capella de la Mare de Déu de l'Esperança, deixa escrit "un Xristo gran per les processons".

La vesta del pas és de vellut vermell, amb l'ànchora de la confraria. Tulipes de vidre i llum de cera, ornat en brill i clavells vermells i blancs.

Divendres Sant

Pas del Lletet

Una vegada fet l'endavallament, el cos del Senyor es recollit damunt un lletet, i cobert amb un vel negre. És portat a braços a la processó per con-

frases. De vegades ha estat duit damunt un pas, dins aquest ordre i per espai de més de 20 anys. Joan Clar Tomàs, Jaume Fullana Cardell, Francesc Vidal Vidal i Miquel Janer Mora, foren els encarregats de dur a braços a la processó del Divendres Sant, el Bon Jesús Mort i la imatge del Crist Ressuscitat el Diumenge de Pasqua.

La imatge del Crist és de l'any 1588, a l'entrada de la processó, es procedeix a fer l'Enterrament.

Crist de la Capella de les Germanes dels Sagrats Cors de Lluçmajor, desfilit a la processó del Dijous Sant el 1968 (Cortesia de la Confraria del Sant Crist de l'Esperança)

Pas de la Dolorosa

És la mateixa imatge que desfila el Dijous Sant. El pas és de color verd, tulipes de vidre i llum de cera, ornat en flors liles.

Pas de la Vera Creu

La Vera Creu de la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Lluçmajor, es portada baix palio, i amb autorització expressa del Bisbat, és la que presideix la processó del Divendres Sant. El pas és de vellut vermell brodat

Pas del Llitet, portat a braços per confreres de distintes confraries, a principis dels anys 60 (Cortesia de la Confraria del sant Crist de l'Esperança)

amb fil d'or i l'àncora de la confraria.

petita mostra.

Pregàries i goigs

La imatge del Sant Crist de l'Esperança, estimada i de gran devoció per als llucmajorers ha estat font d'inspiració a nombrosos poetes, escriptors i músics, que li han dedicat pregàries, dedicatòries, goigs i poesies. Així com una peça musical escrita pel mestre Pere Antoni Jaume Garí, interpretada per la Banda de Música de Lluçmajor.

Es difícil en aquests moments elegir entre totes elles, són més de cinquanta les poesies que han arribat a les meves mans. En teniu aquí una

Oració davant l'antiga i venerada imatge del Sant Crist de l'Esperança de Lluçmajor

Oh caritat del nostre Déu!
A la creu benedida,
el Bon-Jesús per amor meu,
gustós donà la vida.
Jo vull besar tot reverent
aqueixa creu amiga,
l'arbre sagrat on dolçament
s'estén la Imatge antiga.

Oh sagrats peus que heu vist passar

Imatge del Crist Ressuscitat el Diumenge de Pasqua, portat a braços a principis dels anys 60 (Cortesia de la Confraria del Sant Crist de l'Esperança)

l'estol dels nostres avis!
Lo que em convengui demanar
posau sobre mos llavis
i sereu sempre el meu conhort,
la meua confiança.
No em deixeu, no, fins a la mort
Santerist de l'Esperança.

Francesc Pomar i Bonnín

Goigs al Santerist de l'Esperança

COR

En Vós tenim confiança
bell Santerist de l'avior;

sereu sempre l'esperança
de la gent de Lluçmajor.

ESTROFES

I

Vostra Creu -quin espectacle
quan del foc s'alliberarà!-
mostra encara el gran miracle
que jamai es borrarà.
Faci mal temps o bonança
no deixem tan bon timó;

sereu sempre l'esperança
de la gent de Lluçmajor.

II

Vostra cara pietosa
que degota béns del Cel
vés la Gràcia profitosa
pel vostre devot feel.
Divina Gràcia, fermaça
que nos lliga amb el Senyor,

sereu sempre l'esperança
de la gent de Lluçmajor.

III

Oh figura emmorenida
pels segles que heu vist passar,
quan s'acabi nostra vida,
puguem al Cel començar.
Quan serà que l'enyorança
es fondrà en un riu d'amor?

sereu sempre l'esperança
de la gent de Lluçmajor.

Francesc Pomar i Bonnín

A Jesús crucificat

El Santerist resta clavat,
agonitzant mica a mica;
el costat tot foradat,
la corona endins es fica.

Gotes de sang vermelloses
del seu cos li van rajant,
de ferides ofegoses
que punyents l'estan matant.

Pel seu rostre dolorit
cau la negra cabellera
i dels llavis surt un crit
amb olors de primavera.

... Del miracle de la Creu,
que la gent va comprovar,
tot Lluçmajor n'és hereu,
gràcies li podem dar...

Quan la fusta era cremada
per la llengua d'un gran foc,
va morir la flamarada
sufocada en aquell lloc.

"Miracle!, va comentar
la gent amb veu espantada,
i als seus peus s'agenollà,
resant-li meravellada.

El Santerist mira astorat
el poble que se li mostra,

i escolta entusiasmat
la fe que se li demostra.

I una esperança bressola
el gran cor del Bon Jesús;
"Ma vida ja no s'endola,
no podia dar res pus!"

Maria del Carme Roca i Salvà

Al Sant Crist de l'Esperança

Oh Sant Crist de l'Esperança
que a la Creu estau clavat...!
Rebeu nostra confiança,
prova de forta amistat.

El poble de Lluçmajor
vos està molt agraït,
perquè li dau el millor,
tant de dia, com de nit.

Braços estesos seguiu,
el cap baix, tancats els ulls...
tant si és l'hivern, com l'estiu,
escoltau nostres embulls.

Acudim per parlar amb Vós
de les nostres impaciències;
oblidau, perdonau-nos,
i farem més penitències.

Amb la vostra gran ajuda
quasi seria pa i mel,
i amb la gràcia rebuda
aniríem cap al Cel.

Jamai podrem oblidar
el cos nu que està enclavat;
ens voleu, així, guanyar
per tota l'eternitat!

Maria del Carme Roca i Salvà ♦

HYUNDAI COUPE DESDE 2.336.000 PTAS.* (14.039,64 EUROS*)

No estàs soñando. Es un Hyundai Coupe. Tan real como sus motores de 1.6 o 2.0 de hasta 138 cv. Tan espectacular como su equipamiento. Y tan increíble como su precio. Deja de trotarte los ojos y ven a verlo. Te convencerás.

HYUNDAI

Conduce una gran marca

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS

C/ Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971 66 14 72 - Lluçmajor

Joan Monserrat, vida d'un home de Lluçmajor (I part)

Rafel Garcerán Aulet

Aquesta és la història d'un home, d'un llucmajorer, que va fer història. Joan Monserrat Parets va néixer el mes de gener de 1889. Eren altres temps; Lluçmajor era una vila tranquil·la en ple inici d'un progrés industrial importantíssim. Els pares d'aquest llucmajorer regentaven un cafè, lloc de reunió de liberals i socialistes, això farà que en Joan, que passa molt de temps devora els seus pares, conegui la gent, variada, que li parlarà dels béns i dels mals de la societat i de la política. El 1908, sensibilitzat per un seguit d'idees obreres i socialistes, opta per prendre accions en el tema i s'afilia a l'Agrupació Socialista de Lluçmajor. La lectura i el diàleg, la seva voluntat fèrria i la fe en l'estudi, el portarà a ser un dels principals teòrics del socialisme mallorquí. Un cop a l'agrupació, les propostes de Joan Monserrat al partit se succeeixen i poc a poc, esdevenen realitat. La primera i gran aportació d'aquest home al progrés socialista de la vila fou la creació de l'escola dels socialistes, de la qual fou l'únic professor, des del 1909 al 1915, temps en què va funcionar l'escola, que més que socialista, era anunciada com a laica. No obstant ni això ni altres tasques, portaren Joan Monserrat a ocupar mai la presidència de l'agrupació socialista de Lluçmajor. Tot i així, el desembre de 1915 fou presentat com a cap de llista pel partit socialista a l'Ajuntament de Lluçmajor, i va ser llavors quan el partit socialista, per primera vegada en la història de Lluçmajor, obtindria els vots suficients per poder tenir un escaó al Consistori (1). Joan Monserrat serà, doncs, el primer regidor socialista del terme, càrrec que va mantenir fins al mes d'agost de 1921, gràcies a les successives renovacions que va obtenir mitjançant el vot de confiança expressat pel poble. Si bé, el 1915, fou la política la que va fer deixar l'Escola dels Socialistes a Monserrat, seria la direcció de la cooperativa elèctrica Helios, de Lluçmajor, que l'obligaria a abandonar l'escaó polític. Aquest fet no ens ha de portar a una lectura enganyosa. Possiblement Monserrat va deixar l'escola per dedicar-se a defensar els drets dels obrers a l'ajuntament, però no va deixar l'educació per la política. Defensant els drets obrers va romandre des del 1908 fins al

final dels seus dies, d'una manera o d'una altra, primer formant els més petits, després defensant aquests drets obrers davant el consistori i després a través del benefici col·lectiu de l'associacionisme obrer. Però l'educació que abans feia a l'escola, després la va fer a les places dels pobles en els mitings, en el consistori explicant cada una de les propostes, advocant per l'educació en condicions a l'escola, i després sobre les columnes de la premsa. Són més d'un centenar d'articles que sobre l'obrer balear parlen de les idees socialistes. No és casualitat que el 1916 fos anomenat redactor i corresponal d'Última Hora.

Monserrat, l'any 1925, va anar a viure a Palma, s'inscriu a la Casa del Poble (Projecte de creació que també va tenir lloc a Lluçmajor, però que no veié la llum en aquells anys), lloc on aconseguiria, primer, la presidència de la Sociedad de Profesiones y Oficios Varios i, un any més tard, la vicepresidència; aiximateix, en aquella època, és nomenat vocal de la comissió executiva de la Federació Socialista Balear, on tindrà ocasió d'alinear-se i de defensar la línia socialista d'Indalecio Prieto, i també fou nomenat redactor de El Obrero Balear, periòdic abanderat de les idees socialistes. Però els càrrecs

no es reduiran a aquests perquè, el 1929, també serà nomenat Director gerent d'Helios.

Arriba el 1931, dia 14 d'abril, data en què s'instaura la República, que dona peu que, en poc menys de quatre dies, es creï una Comissió Gestora de l'Ajuntament de Palma on es trobarà Joan Monserrat juntament amb personatges de la talla d'Alexandre Jaume, Ignasi Ferretjans, Jaume Garcias, Gabriel Alomar, Llorenç Bisbal i Antoni Pou, fins que al maig del mateix any es crearà una Junta de Govern local sota el domini republicà, i en què Monserrat ja no hi serà.

És l'any 1933 quan Joan Monserrat assoleix el cim polític de la seva vida, en ser nomenat president de l'Agrupació Socialista de Palma, càrrec que conservarà durant tota la Segona República. També serà candidat al Tribunal de Garanties Constitucionals, la qual cosa l'hagués implicat fixar la residència a Madrid, càrrec que no volgué acceptar per no separar-se de la seva terra, a més d'anar en contra dels seus pressuposts ideològics i, en definitiva, en contra de la seva manera de pensar perquè sempre va ser contrari a viure de la política. Al final, ocuparà el seu lloc l'ex governador menorquí, Sr. Carreres.

El final d'aquesta història es podia preveure: el 18 de juliol de 1936 serà arrestat i empresonat al Castell de Bellver, juntament amb 640 homes, entre els quals hi havia n'Alexandre Jaume Rosselló i n'Andreu Crespí, i afusellat mig any després, sense altre delictes que el de pertànyer al Partit Socialista.

Aquest home, que mai no fou un agitador de masses, que va procurar la revolució del cervell i no la de la força, va saber connectar amb les necessitats socials del moment, extreure el millor de cada un dels coetanis i dels pensadors anteriors i dirigir-los, no en bé del socialisme, sinó en bé de la societat.

(1)- Dia 1 de gener de 1916 es constitueix l'ajuntament amb 5 liberals, 5 mauristes, 5 conservadors, 1 independent i 1 socialista. Joan Monserrat, era el novè regidor dels onze que formen el consistori. Vegeu "El nuevo ayuntamiento" en el Heraldo de Lluçmajor, núm. 1, pàg. 1. Lluçmajor, 8 de gener de 1916. ♦

Testimonis documentals de la nostra història

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

(XXIII) Control polític de la hisenda municipal (1823)

Corrien temps difícils i Lluçmajor bullia dins la sospita i la passió política. Aquell trienni liberal representà l'enfrontament de la Institució Municipal i l'Església. Els Regidors, presidits pel Batle Antoni Mesquida, defensaren que sempre deu prevaler el bé general sobre el particular i això era una raó natural i més quan procedeix de la justícia i del Govern Superior. La concòrdia es va fer impossible fins el punt d'extremar la vigilància policial per part del Consistori tenint a la mà les ordres del Cap Superior polític de les Balears sobre la conducta dels Rectors referent a l'explicació de la Constitució política als feligresos de la parròquia. I fou precisament el Govern Superior que mantingué a ratlla l'actuació dels Ajuntaments per mitjà de la Diputació Provincial i això era conseqüència del descontrol existent que inflà el deute públic i per això es va apel·lar l'any 1820 a la primera desamortització i es confiscaren les joies eclesiàstiques.

El pressupost de l'Ajuntament de Lluçmajor de l'any 1823 es va sotmetre a les lleis de les Corts de l'any anterior i es va restringir, com es pot veure, al document que figura a continuació.

Gobierno político.

La Diputacion Provincial ha visto el presupuesto de los gastos de ese Ayuntamiento para el presente año que V. le pasó para su Aprobacion, como se halla mandado por Decreto de las Cortes de 29. Junio de 1822; Y en su inteligencia en sesion de 19. Febrero ultimo, acuerdo aprobar unicamente las partidas siguientes.

Secretario de Ayuntamiento	150 libras
Maestro de primas. letras	250 "
Por la casa de este	15 "
Maestra de Niñas	15 "
Ministro Sache	50 "
Relox publico y queda	12 "
Por las tres fiestas de Yglesia	36 "
Al Cirujano	75 "
Custos del Cementerio	18 "
Correo	12 "
Censos pasivos	415 libras 16 sueldos

1.848 libras 16 sueldos

Para gastos extraordinarios y eventuales en gl. se comprenden los de Secretaria del Ayuntam., Pleytos, Obras de reparos de conservacion de edificios publicos, Reconposicion de Calles, suministros á Presos, Asignaciones á la Milicia Nacional con las formalidades prevenidas, exaccion del exactor y el 10% de los Propios **600 libras**

Producto de sus Propios	1.648 libras	16 sueldos	
	153 "	5 "	3
Deficit que debe exigirse por talla	1.495 libras	10 sueldos	9

Para la cobranza de dichas Mil cuatrocientas noventa y cinco libras diez sueldos y nueve dineros de deficit se for-

mará un libro con los nombres de todos los contribuyentes y cantidad que corresponda pagar a cada uno; En la primera Oja del libro constará el Capital de bienes del termino por el Catastro, y el tanto por ciento á como salga el cupo aprobado, el nombre del encargado de su cobranza, la exaccion, y dia de la resolucion del Ayuntamiento ó remate, con la pretencion gl. antes del dia quince de Enero de 1824. debera dicho exactor presentar al Ayuntamiento la cuenta formada segun el formulario circulado, con todos los documentos de Cargo y Data para que este con el correspondiente Auto, à principios de Febrero siguiente pueda pasarla á la Diputacion Provincial, en cuya secretaria se presentará el libro cobratorio antes de entregarse al exactor para su cobranza, sin cuyo requisito no será admitido en cuenta.

No se abonarán gratificaciones á ninguno que disfrute sueldo, ni tampoco para la formacion de pliegos de correspondencias con las Autoridades por ser de la obligacion del Secretario.

Lo que se comunica á V. para su inteligencia y puntual cumplimiento. Dios guarde á V. ms. as. Palma 3. Marzo de 1823.

El Presidente Gines Quintana (rubricado) P.a.s.s. José Fuster (rubricado).

Sr. Alcalde y Ayuntamiento Constitucional de Lluçmajor.

AMLL, SM ♦

Funeraria

Mare de Déu de Lluçmajor

A. SASTRE

C/ Revolta, 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Lluçmajor vos atindrà personalment el nostre representant, al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62

(Lluçmajor)

De cap a cap d'any

Abril

Andreu Ramis/Antoni Ginard

La bondat de les pluges d'aquesta mesada han estat glosades per tot arreu. El pagès espera amb fervor que les precipitacions assegurin la seva anyada, malgrat a vegades només es queda amb el desig.

"Deis que l'aigua teniu per alegrar ma persona vos ne prendrà com es 'bril que cada gota en val mil la mos mostra i no la dona".

Segons es diu, les saons d'abril són les millors per als arbres; duen l'anyada de garrofes i l'esplet de molts altres fruiters. És bon temps per estanyadar i empeltar ametllers. A principis de mes també serà bo empeltar els magraners. Pel creixent podeu sembrar mudes de morer i empeltar d'escudet melicotoners i presseguers. En general, la bonança del temps permet treballar amb gairebé qualsevol tipus d'arbre.

Els vinyaters han de tenir present que a finals d'abril i principis de maig és bo donar una llaurada a les vinyes (tal com explicarem el mes passat). Així mateix, durant aquest mes i el que ve, s'han d'esporgar les sarments i llevar els ulls que sobren; cal anar amb compte d'estrenyer l'ull mestre del serment que duu raïm. Que no s'oblidin tampoc d'esquitxar i ensofrar la vinya.

A les terres de secà, aquest mes s'aturen de moure la terra; això vol dir que durant el quart mes de l'any deixen de llaurar sembrats i parteixen a collir herba i eugula. I han de malevejar collir-la quan ventrella i espigoteja, a fi de no escampar-ne la llavor.

En general, els cereals estan a la plena del seu creixement; fins i tot, n'hi ha que ja comencen a segar ordi i per això es diu que per Sant Jordi, garbes d'ordi. O també que no hi ha abril sense espigues.

Per una altra banda, també convé collir l'herba grossa a les faveres. Recordau que fins el dia 10 es poden sembrar ciurons. Es diu que els anys de sequera, aquells qui tenen aigua, pel minvant, poden començar a regar els blats.

A les terres d'horta, pel quart creixent, és bo sembrar qualsevol casta

d'hortalissa: melons, síndries, cogombres, carabasses, porros, lletugues i tapareres; pebrers, borraçons i mongetes per aprofitar en verd; tomàtiguers i albergínies; carabassons, pastanagues i raves, i els últims espinaacs (a les zones no massa càlides). Convé entrecavar les patates. I començau a pensar en regar, si és necessari. L'alfalç, recordau, se sembra d'abril a maig. A la seca, per Sant Marc (dia 25) comencen a transplantar tomàtiguers i a sembrar melons.

Per Pasqua es cullen carxofes, fonoll i greells, per posar al frit. No oblideu tampoc els pèsols tendres, els xitxeros i els bessons de fava tendra. Durant la Corema, són bones les bajocades de faves i espàrees; a últims d'abril i principis de maig fan bessons de fava ofegats amb morro de porc.

Ara que ja fa bon temps, podeu dedicar una mica d'esment al vostre jardí. Encara es poden fer planters de roses místiques, sols coronats, veròniques, clavellers de moro, petúnies, etc., que podeu trasplantar pel maig. Poden sembrar-se gladiols i dàlies. És continuen collint fressèdies, jacints, narcisos, violetes, francesilles, lliriets, lliris d'aigua, margarides, etc.

El bon temps fa créixer les farratges i l'herbei; les pastures estan a la plena i les ovelles mengen a voler; es diu que la llet que produeixen és la millor de tot l'any. Els brossats i formatges tendres són deliciosos per als pastissos de les festes de Pasqua. Si es tonen les anyelles per primera vegada amb la lluna nova d'abril no tenen ronya mai. Aquells que no en tinguin convé que s'armin de mè per Pasqua, recordau que: Pasqua baix -prest-, mens cars; Pasqua alt -tard- mens barats (preneu bona nota per enguany).

La posta de l'aviram segueix a bon ritme; es manté la demanda de

pollets. Els indiots d'abril són de bon temps. Si en posau ara, són els millors per tenir per Nadal. Els aucells han fet el niu i no convé desbaratarlos la covada. També és l'hora d'armar porcs per engreixar i fer matances (n'hi ha que ja en tenen); continua sent bon temps per néixer els nadissos d'egües i someres. Les saons d'abril són bones per a les abelles que eixamenen en gran activitat i inicien l'elaboració de la millor mel. És un bon moment per fer eixams nous i mudar les abelles de casera.

Pels qui són afectats d'arrepregar, recordau que per Sant Josep els caragols començaren a pasturar i que el dia de Sant Marc convé fer una bona caragolada, si no voleu ser tocats. Pensau, però, que durant la Setmana Santa no són bons, perquè quan els cuinen fan sang.

Entre feina i feina, es pot aprofitar per complir els preceptes de la Setmana Santa: el dia del Ram s'han d'anar a cercar les palmes beneïdes, per penjar a les finestres o balconades de la casa i portegir-la dels llamps; de totes maneres, també diuen que serveix una granera amb la ramera per amunt. Si voleu assegurar l'anyada no deixeu de dur un tros de ram beneït a cada bocí de terra i penjar-lo a un arbre. El Dijous o el Divendres Sant s'ha de matar el mè o el cabrit per fer les panades. Si voleu dolç, haureu de fer robiols o crespells.

El dia de Pasqua no sol caure malament anar a la processó de *s'encuentro* i a l'Ofici. Més tard, si heu entrat en quintes, us convindrà anar a captar panades. Els de fora vila, el di lluns de Pasqua, poden preparar el llum d'oli per rebre el Salpàs: el rector beneirà les panades i la casa, i us donarà un tros de ciri groc per encendre quan faci llamps. Si es vol seguir la tradició es pot fer un obssequi de mitja dotzena d'ous. El diumenge de l'Angel, si no us heu acabat les panades, podreu fer un bon pancaritat.

Si a algú li manca la brusca de l'abril, els sineuers diuen que per Sant Marc, vuit dies ençà o vuit dies enllà, no ens pot fallar. Si les brusques són bones, no ho són les boires, les gelades i els refredaments. Ja ho diu l'adagi: *dins es bril no et llevis ni un fil*. ♦

Sa penya d'es falcó

- Hem llegit en una revista comarcal, informació referent a la vintada del Conseller de Foment, Joan Verger, que, juntament amb el batle Gaspar, "inspeccionà" l'asfaltat de la Ronda de Lluçmajor i s'adonà que les voravies han quedat molt baixes, **"la qual cosa permetrà que es tornin a fer"**.

No estaria millor redactat si en lloc de "permetrà" diguéssim "obligarà a"?

- El senyor Jeroni Matamalas, empleat de l'Ajuntament de Lluçmajor durant uns quants anys, amb un sou que ja voldrien molts de funcionaris per oposició, i que fou posat a dit pel batle Gaspar, per controlar l'absentisme laboral a l'Ajuntament, i conegut entre el funcionari amb el malnom d'"es ca de bou". Malnom que resultà inapropiat perquè ni mossegava ni lladrava. El que sí feia era controlar l'hora d'entrada dels treballadors, que és a les 8, i era a les 8,30 h. Idò bé, aquest senyor ara pareix ésser que es presentarà per batle de tots els lluçmajorers. Dels que arriben d'hora a la feina, dels que en fan i dels que hi van però no n'han feta mai, ni en volen fer. Batle de tots els lluçmajorers, sota les sigles UCB que significa "Unió de Centre Balear".

- L'estratègia que ja s'emprà per a debilitar el senyor Rabasco a les passades eleccions, fou la creació per part de cert sector dretà arenaler sota la batuta d'un lluçmajorer. La cosa no va anar bé. Els arenalers no són tan bons d'enganar com n'hi havia que creien. En aquella ocasió l'ex-aliat d'en Gaspar no va fer terra per una pipa.

Què farà l'ex-empleat d'en Gaspar aquesta vegada?

És aquesta una estratègia típica del nostre senyor batle?

Funcionarà l'estratègia del "divideix i venceràs"?

Ho sabrem amb el resultat de les eleccions del mes de juny.

- El repetidor de la Telelluema ha desaparegut. El cerquen a la televisió, només en castellà. Vol dir que no l'ha pogut robar cap mallorquí? Té res a veure amb qüestions lingüístiques? Aquest tipus de mitjà de comunicació (la televisió) es veu que és molt vulnerable. I si no que ho demanin als de VOLTOR, que han sofert diversos atemptats contra

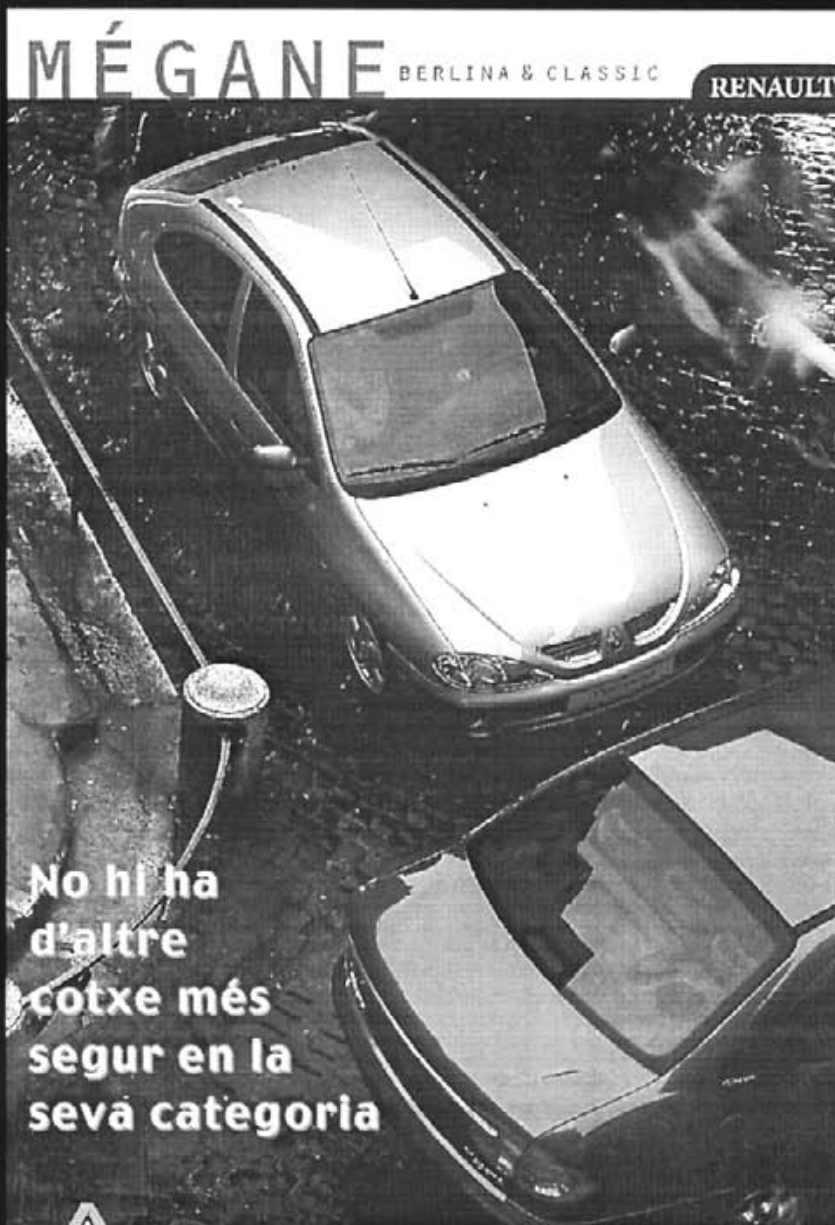
el repetidor d'Alfàbia.

Posats a col·laborar, el mussolet creu que la investigació hauria de començar per un tal Kaime Martorell. No debades la telelluema, tot i l'anunci actual de recerca del repetidor, sempre s'ha decantat per la normalització lingüística. ♦

MÉGANE

BERLINA & CLASSIC

RENAULT

No hi ha
d'altre
cotxe més
segur en la
seva categoria

RENAULT
TRACTES
DE VIVRE

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00 41

Esports

En memòria d'en Biel Panisa Batle

Pel camí que vaig perdent als amics

Joan Quintana

Cada dia, quan vaig enfilant el camí que em porta a ca meva, a Sa Ràpita, vaig recordant amb amargura allà on quedaren alguns dels meus amics i coneguts: Toni Martí, Rafael Tallón, Toni Oliver "Segai" i per acabar, quasi a la fi d'aquest recorregut, a la vorera de la mar, en Biel Panisa Batle.

Ha mort en Biel Panisa, en "Bielete", en Biel de "Ca's Burrico" o en

Biel de "Ca Na Marola". Què té més així com es digui, ja que tots els noms i sinònims em condueixen allà mateix, o sigui, a un gran home, a una gran persona.

Vaig dir, en aquestes mateixes pàgines, que tornaria estar estona a escriure i així ho he fet. Només he agafat una altra vegada la ploma per a tu, Biel. Tu t'ho mereixes tot, per a mi, has estat una de les dues persones d'entre les que he conegudes, que més ha fet per a l'esport llucmajorer. Tots aquests esportistes no t'oblidaran mai, entre ells, la meua família i jo. En nom seu i meu, moltes gràcies.

Al teu funeral hi havia molta gent, una gentada, però hi hagué una cosa que em cridà poderosament l'atenció, la gran quantitat de joves que hi havia. I aquests no són dels qui hi van perquè els vegin, sinó perquè els surt de dintre el cor, i és molt difícil, avui en dia, fer-los combregar amb rodes de mollí. Sí Biel, ells visqueren amb tu les seves primeres inquietuds, et seguien gran part de la seva vida i sempre et tendran a la memòria, i així t'ho volgueren demostrar amb els seus testimonis.

Molts d'anys president dels C.F. Llucmajor, també vas presidir el C.D. Espanya i si mal no record el ja desaparegut Sant Bonaventura. També vares organitzar torneigs de futbol, curses d'atletisme i un caramull de coses que ja m'han fuit del cap. Eres únic, d'aquells que es diu que quan neixen rompen el mottle i no en poden fer més o sinó, al temps.

I per acabar, vull tornar al camí que he anomenat, ja que el faig al manco dues vegades cada dia. Per ventura ell, també, serà escenari del meu adéu, i si això succeís vull anar-me'n al cel, ja que diuen que allà s'està millor però també vull anar-hi perquè tu, amb tota seguretat hi seràs i podré tornar a córrer o jugar un partit de futbol que tu hauràs organitzat.

Adéu amic, adéu.

Biel Panisa Batle ♦

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Gorg Blau

de Viatges

**OFERTES
ESPECIALS
LLARGUES
DISTÀNCIES
CIRCUÏTS
PER EUROPA**

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

Alevins C.D. Espanya

Miquel Trujillos Ramis, Joan Carles Romero Cardona, Antoni Maimó Rigo, Joan Baptista Lara Bagur, Jordi Martí Maimó, Daniel Verger Llompart, Lluís López Casas, Bartomeu Mas Pons, Andreu Torres Morey, Josep Lluís Salinas Acosta, Jaume Mut Company, Jacobo Lobo del Cid, Rafel Cano Morcillo, Joan Carles Garcias Tugores, Joan Oller Garcia, Joan Carles Marín Sánchez, Guillem Barceló Reynés.

Entrenadors: José Miguel Garica Tugores i Manuel Almagro Machado ♦

Alevins C.D. Espanya II Regional

Pere Antoni Noguera Artigues, Joan Sebastià Rotger Escalas, Jaume Pericàs Noguera, Joan Morey Ferragut, Joan Rullan Magro, Joan Noguera Julià, Sebastià Julià Rosselló, Joan Marí Tomàs, Joan Miquel Ferragut Pujol, Guillem Garcia Bibiloni, Guillem Clar Martínez, Joan Ramon Molina Pos, Joan Serrano Mena, Joan Oliver Gili, Miquel Barceló Julià, Miquel Carbonell Tomàs, Antoni Llompart Vidal, Miquel Salvà Seguí, Josep Tornero Castelló, Tomeu Mora Llompart, Miquel A. Rigo Maimó, Ramón Framve Sanna.

Entrenadors: Bartomeu Gelabert i Eladi Huertas. ♦

Fotos: Joan Quintana

Resultats de futbol

M. Rubí

Infantils Ia

6-III-99: Pobler, 4 - Espanya, 1
13-III-99: Espanya, 2 - Petra, 4
20-III-99: Port de Pollença, 3 - Espanya, 2
27-III-99: Espanya, 1 - Campos, 3

Infantils IIa

Espanya, 1 - Montuïri, 4
Sant Llorenç, 1 - Espanya, 5
Espanya, 1 - Cala D'Or, 1

Alevins Ia

Espanya, 0 - Mallorca, 4
Rafal, 3 - Espanya, 1
Espanya, 4 - Coll d'en Rabassa, 2
Sant Gaietà, 2 - Espanya, 1

Alevins IIa

At. Manacor, 3 - Espanya, 1
Santanyí, 2 - Espanya, 1
Espanya, 0 - S'Arenal, 4

Benjamins futbol 7

Cala d'Or, 1 - Espanya, 4
Espanya, 7 - Felanitx, 1
Espanya, 13 - Ses Salines, 0
Santanyí, 2 - Espanya, 2

Fèmines

Espanya, 0 - Pobler, 2
Alcúdia, 2 - Espanya, 1
Espanya, 0 - Calvià, 9

Futbol 8 (Copa Federació)

Manacor, 1 - Espanya, 1

Preferent

Felanitx, 3 - Espanya, 1
Espanya, 3 - Independent, 2
Son Roca, 2 - Espanya, 0
Espanya, 0 - Miss Jotul, 0

Juvenils

Sóller, 1 - Espanya, 1
Espanya, 4 - Sallista, 0
Cala d'Or, 7 - Espanya, 2
Espanya, 2 - Vilafranca, 3

Cadets Ia

Port de Pollença, 1 - Espanya, 2
Espanya, 0 - Campos, 2

Copa Federació

Espanya, 2 - Sant Pere, 3

Cadets IIa

S'Horta, 1 - Espanya, 2
Espanya, 2 - Algaida, 2
Sant Llorenç, 2 - Espanya, 0
Espanya, 0 - Escolar, 4 ♦

Joan Gual, Joan Miquel Sorell, Pau Sastre, Maria Jesús Pérez, Jaume Rosselló (director tècnic) i Tomeu Gual

Llucmajorers a la selecció

Catalina Font

Foto: C.Julià

- Jaume Rosselló és el director tècnic del club de bàsquet de Llucmajor. Ens parla dels jugadors seleccionats i ens comenta que a nivell nacional es fa un campionat de seleccions d'equips Mini-Infantils i Cadettes. Els jugadors Joan Gual i Pau Sastre, cadets, ja van participar al campionat per Nadal.

El jugador Joan Miquel Sorell i la jugadora Maria Jesús Pérez són infantils i aniran al campionat que comença la setmana de Pasqua. El més jove és en Tomeu Gual i ja ha participat en dos campionats a Barcelona. Aquests es faran a Lloret de Mar i a Blanes i duraran una setmana amb campionats de totes les diferents Comunitats Autònomes (2 grups).

Tots els jugadors esmentats van regularment al Centre de Perfeccionament on entrenen els diumenges prop de dues hores i és allà on treballen la tècnica i des d'allà prenen els jugadors que tenen més dedicació o millors qualitats, tot i que sempre solen ser de segon any. Els entrenadors els envien els jugadors i les jugadores que tenen ganes de fer feina i que volen perfeccionar-se. Els partits que juguen a la selecció són contra les Comunitats que per sorteig els toquen (Madrid, Barcelona...). La nostra Comunitat aporta un nombre inferior de jugadors i jugadores, com és lògic, perquè això va relacionat amb el nombre d'elements que es dediquen a aquest esport. Tots aquests nins i nines tenen entre dotze i setze anys i J. Rosselló ens explica que aquesta competició té un caire més educatiu que no competitiu ja que allò de què es tracta és que coneguin gent, aprenguin a conviure i presencin partits en què intervenen equips d'altres comunitats. De tot això, hom aprèn moltíssim i és allò que interessa.

Val a dir que el jugador anteriorment esmentat Joan Gual ja va participar amb la selecció a Granada i també a Còrsega, en un torneig entre illes. Hem d'afegir el gran esforç duit a terme pels pares i mares d'aquestes joves promeses que passen els caps de setmana fent costat i donant tot el suport necessari als seus fills i filles.

Des d'aquí la nostra més sincera enhorabona. ♦

46

COSMETICA

PERFUMERIA

REGALS

ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Llucmajor

Cadets masculí

Un dels millors equips del Club

G.Oliver

Entrenats pel jove David Munar, que no per jove menys recte i rigorós en l'aplicació de la disciplina que fa de l'equip Cadet Masculí un dels millors de tot el Club i un dels bons dins de la seva categoria a tota Mallorca.

Efectivament, juguen al grup A i, a falta d'un partit per acabar la lliga, van 5è lloc -no podran jugar el campionat de Balears, ja que sols ho fan els quatre primers-, emperò, tenint en compte que hi ha dos grups B de dotze equips cada grup, resulta que és el 5è de trenta sis equips, la qual cosa no està gens malament per a aquests joves de 15/16 anys que ho posen tot per avançar dins de l'esport que ells més estimen.

Els són: Joan Gual, Xavier Albertí, J.A.Rubio, José Muñoz, Pau Sastre, Enrique del Río, Lluís Medina, Biel Vidal, Miquel Joan, Joan Borràs i Emilio. En algunes ocasions reben l'ajuda de J.M. Sorell, infantil que destaca; i, dels seus Joan Gual, J.A. Rubio, P.Sastre i Joan Borràs reforcen l'equip Junior que bé ho necessita.

És d'esperar que si aquest equip pogués arribar conjuntat a categoria senior, seria el Millor de Mallorca; per desgràcia no és probable que dins dos o tres anys no s'hagi desfet totalment, per desplaçaments, per estudis, etc. Ja se sap, encara que n'hi ha uns quants que destaquen molt, si queden al Club, segurament no podran dedicar el temps necessari, com ho fan ara, que hi dediquen un parell d'hores diàries.

Cinc jugadors seleccionats

En un altre ordre de coses i demostrant l'alt nivell de formació esportiva, hem de dir que cinc jugadors del Club, un mini, un infantil masculí, una infantil femení i dos ca-

dets: P. Sastre i J. Gual, han estat seleccionats per jugar a l'equip de les diferents categories de les seleccions balears, cosa que a la història del bàsquet llucmajorer no havia passat mai. Enhorabona i endavant! ♦

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Mac Chione

*Muebles de Campo
Llucmajor*

Lamparas Antiquitats

*Ronda de Migjorn, 210
Telefono 971 661 652*

der Meckel

Mudanzas Alemana ↔ Mallorca

Telefono 971 12 12 11

Tennis

Torneig social 1999

C.F.

S'ha celebrat el Torneig Social de Tennis 1999 a les pistes del polisportiu de Lluçmajor. Enguany, s'ha afegit la categoria d'Infantil, en les modalitats de masculí i de femení. S'han celebrat més de cent partits amb un total de 84 participants.

Aquestes són les classificacions:

Benjamí masculí

2n. Joan Vidal
1r. Francesc Company

Benjamí femení

2a. Jenny Salleras
1r. Mònica Bagur

Aleví masculí

2n. Joan Marí
1r. Antoni Maimó

Aleví femení

2a. Aina Barceló
1a. Isabel Socias

Infantil masculí

2n. Jaume Vidal
1r. Pere A. Pericàs

Aleví femení

2a. Rita Manresa
1a. Noemí Vicens

Absolut masculí

2n. Tomeu Cortès
1r. Antoni Clar

Absolut femení

2a. Margalida Pizà
1a. Noemí Vicens

Consolació Absolut masculí

2n. Joan Salvà Tur
1r. Jaume Bonet

Consolació Absolut femení

2a. Rita Manresa
1a. Catalina Ribas

Dobles masculí

2n. Paco Bagur - Antoni Garcia
1r. Antoni Clar - Pedro Clar

Dobles femení

2a. Coloma Morlà - Margalida Ferragut
1a. Neus Marí - Noemí Vicens

Recordam que el proper 14 d'abril comença el V Torneig CEPESA de Primavera. L'àrbitre dels diferents partits ha estat Guillem Socias. ♦

TELYCO

LLUCMAJOR S'ARENAL

**Nuevo domicilio
Plaza España, 54**

Grupo Telefónica

Alta de Líneas Telefónicas.

Teléfonos Básicos, Inalámbricos, Contestadores.

Teléfonos Móviles.

Fax (papel térmico y normal).

Centralitas telefónicas.

Contratos de Mantenimiento.

Venta y Reparación de Equipos Telefónicos.

Distribuidor Oficial:

MoviLine

MoviStar

Plaza España, 54 - 07620 LLUCMAJOR - Tel.: 971 12 10 83 - Fax: 971 66 40 46
C/. Reyes Católicos, 33 - 07007 Palma - Tel.: 971 27 34 06 - Fax: 971 25 02 71
C/. Trasimeno, 16 - 07600 S'ARENAL - Tel. y Fax: 971 26 93 10

Entre noltros

Dades estretes del registre ofici I del Jutjat de Lluçmajor.

Naixements

- Aina Maria Pou Company, filla d'Agustí i Maria de Gràcia, nasqué el 23-2-99.
- Joan Riera Negre, fill de Joan Antoni i Francisca, nasqué el 17-2-99.
- Palma Briones Hanula, filla de Francisco i Hajnaltea, nasqué el 19-2-99.
- Guillem Ramis Vidal, fill d'Onofre i Joana Aina nasqué el 2-3-99.
- Marco Antonio Manzano Urrea, fill de Francisco i Isabel Francisca, nasqué el 17-2-99.
- Carlos Juan Dot Fonoyet, fill de Juan i Maria Dolores, nasqué el 10-3-99.
- José Alfonso Tomàs Santiago, fill d'Alfonso David i Manuela, nasqué el 20-2-99.
- Alvaro Díaz Paramio, fill de José Miquel i Rosa Isabel, nasqué el 9-3-99.
- Enric Sendra Agudo, fill de Miquel Antoni i Maria del Pilar, nasqué el 12-3-99.
- José Castell Jiménez, fill de Josep i Juana, nasqué el 14-3-99.
- Sofian Sbaghi, fill de Mohand i Moumna, nasqué el 4-3-99.
- Margalida Isabel Romaguera Marín, filla de Llorenç i Maria Isabel, nasqué el 7-3-99.
- Ramón Maya Jiménez, fill de José María i Encarnación, nasqué el 14-3-99.
- Lúcia Pons Gual, filla de Llorenç i Bàrbara, nasqué el 16-3-99.

Matrimonis

- José Luís Oliver Núñez i Rosario Fajardo González, es casaren el 16-1-99 a l'Església parroquial de Sant Miquel.
- Daniel Serrano Olmo i Manuela Vanesa Lorente Carranza, es casaren el 27-2-99 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància a S'Arenal.
- Juan Antonio Romero Luque i Marina Pomar Bonnín, es casaren el 21-3-99 a l'Església de Ntra. Sra. de Lactància a S'Arenal.
- Antoni Rotger Martínez i Francisca Solano Jiménez, es casaren el 20-3-99 al Convent de Sant Bonaventura.

Defuncions

- Petra Oliver Vich, morí el 1-3-99 als 93 anys.
- Miquel Salvà Coll, morí el 1-3-99 als 74 anys.
- Sebastià Serra Garcías, morí el 4-3-99 als 68 anys.
- Eloi Fuster Pomar, morí el 8-3-99 als 87 anys.
- Jesús Amengual García Obesso, morí el 13-3-99 als 39 anys.
- Francisca Roca Isern, morí el 13-3-99 als 95 anys.
- Catalina Vidal Covas, morí el 13-3-99 als 85 anys.

- Maria Roig Artigues, morí el 12-3-99 als 86 anys.
- Antoni Oliver Gamundí, morí el 15-3-99 als 72 anys.
- Damià Barceló Barceló, morí el 18-3-99 als 87 anys.
- Agnès Diderrich, morí el 18-3-99 als 81 anys.
- Sebastiana Adrover Obrador, morí el 23-3-99 als 96 anys.
- Ana Vila Ascencio, morí el 23-3-99 als 84 anys.
- Francisco Vico Sánchez, morí el 13-3-99 als 66 anys.
- Erwin Christian Dehm, morí el 24-3-99 als 76 anys.

ANTÒNIA ISERN

major
net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

PLAÇA 18
serigrafia

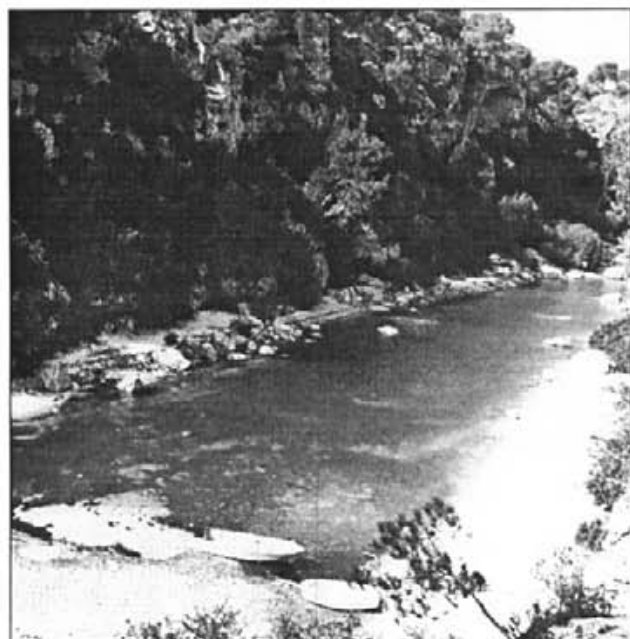
C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

Sopa de lletres

7 limícoles de les Balears (petits aucells)

Llorenç Mascaró

E O C A L U E F C O V A T F
P D Q I T T A E P B U I B A
L L E U F P O M I T R C J B
I O F R X L C V A U P O A D
A C J O I P J U R M I E D E
X V R O D A S I V A E Q Y B
M G I M O Q L A H R D O X A
Y O B C V L G L X M I S J U
A I C R O T M I A N P O I D
R T J B Z R V O M T R D M P
X O I Y X I R B S A A H R T
S B X K T H N I M E C B O A
C A R O M A L A O D I T N H
H I N Y A Z C O S L X O Y T
Z A L I X D I E A N Y B A C

El que veis a la foto no és la bassa reguladora (reserva ecològica perfumada) de Lluemajor, sinó l'embassament "natural" que hi ha a la desembocadura del torrent de cala Pi.

La cala, reclam de les urbanitzacions, ja sofrí el primer gran impacte amb la construcció dels apartaments al costat dels penya-segats. Fa uns mesos, la naturalesa se sumà a l'home en la tasca de degradació de la zona. Actualment, la bassa que s'ha format amb aigües estancades a causa de la darrera torrentada ja tornen marrons, per mor de la descomposició de les matèries orgàniques -"algues"- que hi ha sota l'arena posada per l'home, obstruint el pas natural del torrent i actuant de dic de contenció.

Arribarà el pla Mirall a cala Pi abans de l'estiu?

Si fos així, és segur que devers les eleccions qualche polític s'hi haurà fet la foto. Si no, no hi aniran ni a fer un miting, no fos cosa que sortissin socarrats. ♦

50

Solució del mes passat

- Binificat
- De ses Bruixes
- S'Escolà
- Galdent
- Gràcia
- Randa

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluemajor)

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)

Pediatría

Cardiologia i Aparell Respiratori

Aparell Digestiu

Anàlisis Clíniques

Cirurgia General

Cirurgia Vascolar

Neurocirurgia

Nutrició i Dietètica

Dermatologia

A.T.S. (Infermeria)

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

IMEQBA
CAN PLANAS

Clínica Dental

Ortodòncia

Maxilo Facial

Psiquiatria

Psicologia

Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica

Ortopèdia

Rehabilitació i Fisioteràpia

Oftalmologia

R.X. Radiologia ...

Podologia

Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
MEDIFIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - VITALICI
L'ALIANÇA - WINTERTHUR - ASEPEYO - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA D'ACCIDENTS:
FIMAC - FREMAP - LA BOREAL

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426

Ens unim

SYP e CONSUM

per ser millors

A SYP CONSUM

COMPRAR

ÉS GUANYAR

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

SEAT

Rubí Automóviles Llucmajor, S.L.

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

NUEVO SEAT TOLEDO. NACIDO PARA SEDUCIR

AUTO - ELECTRIC
Barceló
S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 27 - Tel. 66 01 70

Hasta un
30%
Dto*.

*en productos
Bendix

AlliedSignal
Bendix

Bendix **S** System

SEGURIDAD ACTIVA
ESPECIALISTA MUNDIAL EN FRENS

Le revisamos

GRATIS

el sistema de frenado
de su vehículo

¡las 500
primeras
revisiones.
con regalo!

Sólo hasta
el 30 de abril